

ONZE VOGELS

32e JAARGANG No. 9, SEPTEMBER 1971

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDSE BOND VAN VOGELLIEFHEBBERS

Ussel

De

NEDERLANDSE BOND VAN VOGELLIEFHEBBERS

BONDSBESTUUR

Voorzitter: A. van Liempd, Dr. Kuiperstr. 10, Breda, telefoon (01600) 3 61 37.

Secretaris: Joh. M. van Pelt, Vlaardingerdijk 331a, Schiedam, telefoon (010) 26 19 90.

Penningmeester: J. van Splunter, Vijverberg Zuid 44, Bergen op Zoom.

2e Voorzitter: E. Adema, Roggestraat 30, Apeldoorn, telefoon (05760) 1 86 31.

Commissaris: J. J. Krol, Trompstraat 16, Mepel, telefoon (05220) 5 38 84.

Juridisch adviseur: Mr. L. van Elderen.

DISTRICTSVOORZITTERS

District Groningen: W. Wolthof, Kerkstraat 40, Muntendam, telefoon (05987) 33 40 of 33 25

District Friesland: J. Forsten, Zuiderkade 2, Mollenpolle, Franeker, telefoon (05170) 29 68

District Drente: A. F. Smit, Groningerstraat 169, Assen, telefoon (05920) 1 49 37

District Overijssel: A. M. van Rijn, Pr. Margrietstraat 41, Haaksbergen

District Gelderland: D. J. Prinsen, Pater Hafkenscheidstraat 11, Ulft, telefoon (08356) 10 71

District Utrecht: O. L. Zimmermann, Oranjeaan 9, Soest, telefoon (0155) 36 60

District Noord-Holland: A. J. F. Lammerse, Oude Kruisweg 104, Vijfhuizen, telefoon (02508) 3 26

District Zuid-Holland: G. C. Goedschalk, Akeleistraat 148, Den Haag, tel. (070) 68 16 70

District Zeeland: J. van de Walle, Churchillweg 4, Hulst, telefoon (01140) 38 16

District Noord-Brabant: J. C. Vos, Braillestraat 2, Grave, telefoon (08860) 29 78

District Limburg: P. J. Dissel, Hemelslei 75, Sittard, telefoon (04490) 65 62

BONDSBUREAU N.B.v.V.

Coehoornstraat 40, Bergen op Zoom, postbus 74, giro nr. 1148324, telefoon (01640) 3 50 07. Geopend: 08.00 - 17.00 uur. 's Zaterdags gesloten.

VERANTWOORDELIJKHEID

De uitgever van dit blad, de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers, is niet verantwoordelijk voor de inhoud van hierin opgenomen advertenties en erkent geen enkele verplichting tot opnemen van aangeboden advertenties.

De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publicatie neemt de uitgever geen enkele verantwoordelijkheid op zich.

Het zonder schriftelijke toestemming overnemen van artikel of gedeelten daarvan is verboden.

LIDMAATSCHAP

Wie als lid van de N.B.v.V. wenst toe te treden, wende zich schriftelijk tot de secretaris van een in zijn plaats van inwoning gevestigde afdeling.

Indien in de plaats van inwoning geen afdeling is gevestigd, kan men zich bij het Bondsbureau als verspreid lid aanmelden. De contributie bedraagt in dit geval f 15,— per jaar, bij vooruitbetaling te voldoen.

ABONNEMENTEN

Bij vooruitbetaling.

Binnenland f 11,— per jaar. Buitenland f 12,— per jaar. Buitenland per luchtpost extra tarief volgens P.T.T.-kosten.

Opgave abonnement bij het Bondsbureau, Bergen op Zoom.

ADRESSEN SPECIAALCLUBS N.B.v.V.

Nederlandse Parkieten Club

Secretaris: C. Maas, Heerma van Vossstraat 10, Roosendaal, telefoon (01650) 3 39 59.

Penningmeester: J. Slabbekoorn, Bavelseaan 271, Breda. Postgiro 1113355, Ned. Middenstandsbank Breda. Bij betaling vermelden nr.: 65.68.71.237 t.n.v. N.P.C. Contributie f 12,50 per jaar. Inkomgeld f 5,—.

Nederlandse Zebra-vinkenclub

Secretaris: B. L. v. d. Stroom, Mgr. Dr. H. Poelslaan 1, Amstelveen-Bovenkerk.

Penningmeester: A. A. Straver, Emmalaan 9, Alphen a. d. Rijn. Postgiro 43984 Coöp. Raiffeisenbank Alphen a. d. Rijn t.n.v. N.Z.C. Contributie f 10,— per jaar. Inkomgeld f 5,—.

Speciaalclub Vorm- en Postuurkanaries

Secretaresse/Penningmeesteresse: Mevr. M. Th. Paape-v. Mourik, Officiersweg 24, Epe (Gld.). Postgiro 984095. Contributie f 10,— per jaar.

Speciaalclub Wildzang en Bastaarden

Secretaris/penningmeester: J. Landsmeer Jac. Marisstraat 90, Dordrecht. Postgiro 1580245. Contributie f 10,— per jaar.

Speciaalclub voor liefhebbers van insecten- en vruchtenetende vogels

Secretaris/penningmeester: H. W. Wareman, Van Opbergenstraat 20, Rotterdam-14, Giro 1343937. Contributie f 15,— per jaar. Inschrijfgeld f 5,—.

Inlichtingen, opgeven nieuwe leden en betaling contributie uitsluitend bij de betreffende speciaalclubs.

ONZE VOGELS

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDSE
BOND VAN VOGELLIEFHEBBERS

Oplage 45.000 ex.

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd
op 27 september 1971.

REDACTIE

C. E. van Berkel
Chr. Walraven
P. Rijnders
Redactie-adres: Postbus 74 - Bergen op Zoom

IN DIT NUMMER

	pag.
Parel-astrilde	388
Wat lezers schrijven	389
Ter kennisgeving	390
Bijzonderheden uit onze merelfamilie	392
Levend voer bij onze kweek	395
De voliëre	397
Van alles wat	400
De gekraagde roodstaart	401
De grasparkiet van A tot Z	403
Goudagaat	405
De zwartkop-timaue	410
De pauw	413
Boekennieuws	415
Bondsprijzen 1971/1972	417
Wij lezen voor u	422
De geelschouder- en spiegelwida	422
Het T.T.-seizoen voor de keurmeester	425
Het is maar een weet	426
Nog even dit. . .	426
De kleine geelkuifkaketoe	427
Vraag en aanbod	429

ADVERTENTIES

Voor advertenties — ook die van leden en abonnees — met een zakelijk karakter, zijn tarieven en verdere inlichtingen verkrijgbaar bij het Bondsbureau van de N.B.v.V.

Kleine annonces, voor afdelingen — leden en abonnees op „Onze Vogels” van zuiver particuliere aard 5 cent per letter met een minimum van f 5,— per advertentie.

Zie voor verdere voorwaarden onder „Vraag en Aanbod”.

Vragen over ??

Grasparkieten aan: H. C. Müller, Lijsterbeslaan 88, Rotterdam.

Zebravinken, Jap. meeuwen en tropen bastaarden: D. J. v. d. Molen, Essinghstr. 80, Dalfsen.
Tropische vogels, grote parkieten en bastaarden met kanariebloed: D. Duivis, St. Josephstraat 46, Teteringen.

Kleurkanaries: H. J. Veerkamp, Lorentzlaan 19a, Schiedam.

Waterslagers en Harzers: M. v. Woezik, Regentesselaan 378, Den Haag.

Postzegel voor antwoord dient meegezonden te worden.

IN DIT NUMMER ADVERTEREN: pag.

Van Gils, Goirle	393
P. Sluis, Etten-Leur	394
Geco-Labor, Venlo	396
Importfilm, Den Haag	396
Veraka, Terheyden	396
Intern. Hobby Boekhandel, Gorssel	396
Vita-Lite, Rotterdam	399
Bogena, Rotterdam	399
Komeco-Division, Aikmaar	402
Avimex, Amersfoort	403
Roupe van der Voort, Den Haag	411
PYM, Lunteren	411
Witte Molen, Meeuwen	412
Blankestijn, Veenendaal	414
Necareco	414
Benny Slager, Enter	414
Barend Cruijff, Purmerend	414
V.V.R. Vogelvoederfabriek, Rijswijk	416
404 Insecticide	425
Palet, Den Haag	425
De Vogelwereld, Zottegem	425
Jan D. Kapelle, Deventer	426
Van Waardhuizen, Leiderdorp	427
Interchemic, Linne	427
Rein v. d. Veen, Goor	431
Animal, Eindhoven	431
Witte Molen, Meeuwen	432

Voorpagina: De geelschouder en spiegelwida; zie artikel op pagina 422.

Ontwerp en druk: Steens N.V., boekdruk/offset,
Postbus 59 - Schiedam - Telefoon (010) 26 06 40*

PAREL- ASTRILDE

Het is met de parelastrilde wat wonderlijk gesteld. Hoewel deze vogel in 1844 reeds door de bekende Engelse ornitholoog Hugh E. Strickland werd beschreven en naar gegevens van Reichenbach zelfs in 1832 reeds een enkel exemplaar in Duitsland zou zijn ingevoerd, duurde het tot 1933 eer een groter aantal parelastrilden naar Engeland kwam. Hierna hoorde men niets meer van deze vogels tot in 1961 de firma A. Woestendiek in Duitsland weer parelastrilden te koop aanbod. Het waren vrijwel alleen mannen, die zeer zwak waren en waarvan het merendeel al spoedig doodging. De oorzaak hiervan was onbekend, tot het de heer Udo Woestendiek lukte de parelastrilden zo te vervoeren dat er bijna geen slachtoffers meer voorkwamen. Hij nam proeven met kleine zendingen parelastrilden en had al gauw succes. Hij constateerde nl. dat steeds die vogels in leven bleven, die niet in contact waren geweest met andere prachtvinkensoorten. Hij gaf zijn vangers opdracht de parelastrilden goed gescheiden te houden van andere vogels en hiermee had hij succes. Een verklaring voor dit wonderlijke verschijnsel kan nog niet worden gegeven, maar voor de vogelliefhebbers is het belangrijkste dat de vogels in leven blijven.

De parelastrilde lijkt zeer veel op de druppelastriilde, maar er zijn toch duidelijke verschillen, kijkt u maar eens naar de kleur van de bovenkop van beide soorten, parelastrilden zijn ook wat slanker en minder fors. Begrijpelijk is dat men enige tijd heeft aangenomen

men dat parel- en druppelastriden 2 rassen waren van dezelfde soort, toen echter druppelastriden werden waargenomen in hetzelfde gebied waar de parelastrilden verblijven, zonder dat dit tot vermenging van beiden leidde, was het duidelijk dat we hier met 2 verschillende soorten te maken hadden.

Omdat poppen nog gevoeliger zijn voor contact met andere prachtvinken dan mannen, stierven deze vrijwel altijd reeds tijdens het vervoer. Nu de parelastrilden gescheiden van andere vogels worden vervoerd, worden ook paartjes te koop aangeboden. Na bovenstaande zal het wel duidelijk zijn dat deze prachtige vogels niet in een gezelschapsvolière kunnen worden ondergebracht, tenzij deze met uitsluitend soortgenoten is bevolkt.

Als voedsel moet gierst, witzaad en negerzaad worden gegeven, evenals trosgierst. Dierlijk voedsel is onontbeerlijk voor een goede conditie, miereneitjes en larven van wasmotten zijn hiervoor het beste geschikt. Tot voor kort was over broedresultaten met parelastrilden niets bekend. In 1967 is het echter de bekende Zwitserse kweker dr. Burkard, die reeds met zovele vogelsoorten broedsuccessen behaalde, gelukt om een paartje parelastrilden tot broeden te krijgen.

WAT LEZERS SCHRIJVEN

OVERPEINZINGEN NA EEN TENTOONSTELLINGSEIZOEN

Nu het tentoonstellingsseizoen weer voorbij is en we alweer aan de vooravond van het nieuwe seizoen staan, gaan mijn gedachten weer even terug naar al wat er te zien is geweest. Wanneer je gewoontegetroouw ieder jaar verschillende tentoonstellingen hebt bezocht waaronder natuurlijk ook de bondskampioen, heb je vanzelf ook weer een aantal nieuwe kleuren kanaries kunnen ontdekken. Uit de vele gesprekken die je tijdens zo'n tentoonstelling kunt aanhoren blijkt er toch wel enige bezorgdheid te zijn bij de kanarieliefhebbers. „Kunnen wij gewone liefhebbers alle kleuren wel onderscheiden.“ Ik wil niemand een verwijt maken daar ik weet dat er heel veel moet worden gedaan eer men weer een nieuwe kleurslag heeft. Ik ben echter, en vele met mij, toch ook weer bang dat we te veel soorten krijgen en dat we deze op den duur niet meer uit elkaar kunnen houden. Als je ziet hoeveel woorden je moet lezen eer men weet wat voor een kleurslag het is.

Ik vraag mij af:

Zijn alle keurmeesters al zo ver dat iedere vogel naar waarde beoordeeld kan worden. Dit mede gezien de verschillen op diverse

Zilver Bruin Ino.

Zilver Agaat Opaal.

tentoonstellingen van een en dezelfde vogel. In de klasse 114 van het vraagprogramma is sprake van nieuwe kleuren. Is dan de mogelijkheid niet aanwezig van bont of bontvorming.

Is er voor de nieuwe kleuren al een standaard. Volgens het bondsbureau nog niet, maar toch al wel vrij hoge puntenwaardering voor betreffende vogels.

Ik zal de laatste zijn die wil beweren dat deze vogels het niet verdienen, maar het geeft mij ook de gedachte „nieuwe kleuren, hoge punten“. Volgens mij is te konstateren dat er al veel klassieke vogels van de tentoonstellingen wegblijven of althans veel minder in aantal zijn.

Tenslotte gaat mijn bewondering nog uit naar allen die ook dit jaar de bondskampioenschappen hebben verzorgd. Een woord van dank aan hen die weer vele uren hebben besteed om dit voor alle vogelliefhebbers tot stand te brengen.

Vic. van den Eljnden.

TER KENNISGEVING

Snelheid is een kenmerk van onze tijd. Wat vandaag nieuw heet, is morgen misschien alweer verouderd. Met de regelmatigheid van de klok verschijnen er artikelen van nieuwe wetenschappelijke ontdekkingen. Op velerlei gebied kan men een opgaande lijn van ontwikkeling constateren. Zelfs zo veel, dat er geen voldoende tijd voor is om alles op zijn juiste waarde te beoordelen. De aangeboren scheppingsdrang is hier niet vreemd aan. De zucht naar iets nieuws, naar het onbekende, het andere wat men denkt te vinden boeit velen van ons. Steeds op zoek naar nieuwe mogelijkheden. Dit wil niet zeggen dat al het oude in de vergetelheid moet raken. Ook wij als kanariekeekers zijn niet te ontkomen aan een verdere ontwikkeling en vernieuwing van onze liefhebberij. Vastgesteld moet worden dat voor het merendeel van de kwekers de op een volgorde van kleurmutaties met de daaraan verbonden nieuwe mogelijkheden te vlug is gegaan. Is het voor de beginner al een hele toer om de — klassieke — kleuren te onderkennen. Met de kleuren in pastel, opaal, ivoor en ino en hun onderlinge combinatieverhoudingen begint het hun te duizelen. Ik kan mij voorstellen dat sommigen door het bos de bomen niet meer kunnen zien.

Dit heeft tot gevolg dat de vraag rijst: „Waar gaan we heen en waar is het einde??” Begrijpelijk is het dat men hierop graag een antwoord wil hebben. Ik geloof niet dat men afdoende kan antwoorden op deze vraag. Want persoonlijk zie ik alles nog maar als een begin. Als een basis waaraan we verder moeten bouwen. Natuurlijk is het de bedoeling dat we de kleurkanarieliefhebberij in al zijn vormen op een hoger niveau willen brengen. Op de allereerste plaats proberen we om de reeds lang bestaande kleuren tot in de perfectie te fokken. Zo veel mogelijk trachten we het ideale kleurtype te benaderen. Dit kunnen we alleen door ons toe te leggen op niet al te veel kleuren. Beter nog zou het zijn om zich te specialiseren op één kleur en dat we met die kleur tentoonstel-

lingsvogels kweken. Dat we hiervan haarfijn weten hoe we ze moeten fokken. De karakteristieke kenmerken door en door moeten kennen. Wat is goed en wat is verkeerd? Daarnaast een grote dosis geduld. En dit onmisbare element ontbreekt nog al eens. Maar al te dikwijls willen we het eerste jaar op de voorste rij zitten. De mening dat uit topvogels alleen kwaliteit wordt gefokt, gaat lang niet altijd op. De nakweek zal het bewijs moeten leveren of de bedoelde vogels hun goede kwaliteiten hebben overgedragen. Bijlt dat dit het geval is, dan is het zaak om deze vast te houden.

En dan niet alleen de mooie kleur. De vorm, grootte enz. zijn even belangrijk. Al te veel zien we het gebeuren dat een stam kleurvogels degenerereert op deze onderdelen. De kweker heeft alleen kleurverbetering in het oog gehouden. Het ontwikkelen van de lichamelijke gestalte van zijn dieren is hem ontgaan. Speciaal haal ik dit alles als voorbeeld aan, om vooral duidelijk te maken dat het een hele opgave is om bij één kleurvariëteit alle fysieke eigenschappen goed in de gaten te houden. Aangaande de erfelijke gedragingen is het fokken met meerdere variëteiten op zich zelf heel leerzaam. Daar staat tegenover de kans dat de ene kleur meer aandacht krijgt dan de andere.

En bekijkt men de resultaten, dan heeft men veel vogels die tot de middenmoot behoren. Daarmee bedoel ik de vogels die 86 of 87 punten halen.

Een enkele keer, een uitschieter van 88 of meer punten. Maar dan heb je het wel gehad. Dit hoeft toch niet nodig te zijn. Indien we ons toeleggen op één kleur, die we speciaal fokken als showvogel, dan is het mogelijk om in drie jaar tijds toppers te kweken. Fokt men in dit tijdsbestek uit een bepaalde lijn geen kwaliteitsvogels dan is er iets verkeers. Hetzij dat we de verkeerde vogels gebruiken, beter gezegd een foutieve paring hebben samengesteld, of dat onze kennis van die kleurslag nog niet voldoende is. U

begrijpt waar ik heen wil. Alleen planmatige opgezette specialisatie is de weg naar succes.

Doch wat geeft de praktijk te zien? Een niet gering deel van de kwekers wil alles en nog wat bezitten. De zucht naar het nieuwe, naar het andere speelt hem parten. De nakweek van zijn vogels bezorgt hem problemen. Er worden vogels gefokt zonder dat men goed weet tot welke kleurvariëteit zij behoren. Natuurlijk is dit geen schande. Want alles zal men moeten leren. We moeten ons wel rekenschap geven dat dit tijd en moeite kost.

Bij bezoek aan tentoonstellingen worden bij het lezen van sommige kleurbenamingen de wenkbrauwen gefronst. Dit als teken dat men twijfelt aan de burgerlijke stand van de betrokken vogel. Men wil duidelijk zien wat de benaming aangeeft. Ook dat is begrijpelijk. Maar men is geneigd om de — niet-klassieke — kleur te vergelijken met de overeenkomende — klassieke — kleur. En daar schuilt precies de fout. We vergeten hierbij dat juist de factor(en) die van invloed zijn op het kleurbeeld bij de — niet-klassieke — (z.g. Nieuwe kleuren) een geheel andere kleurverschijning geven. Voor de man die de werking van de verschillende factoren kent, is het herkennen van de kleurslag geen onoverkoombare zaak. Nu moet er gezegd worden dat er enkele variëten zijn die lastig te definiëren zijn. Zo laten bijv. de isabel-opalen geen pigmentatie zien, de donskleur verradt enigszins hun bezit aan pigmentfactoren, daar is dan alles mee gezegd. Moeten we nu soortgelijke kleurkanaries zien als tentoonstellingsvogels? Ons inziens niet. Dit wil echter niet zeggen dat deze kleur geen waarde heeft. Beslist zullen we ze als fokvogels nodig hebben. Van onze keurmeesters wordt de laatste jaren veel gevergd. Niet alleen wordt van hem of haar verwacht dat zij alle kleurslagen kennen. Bovendien wordt van hen geëist dat zij de kleurvogels naar kleurwaarde beoordelen. We kunnen niet verhelen dat veel aan hun eigen inzicht wordt overgelaten. Hieruit vloeit voort, dat het kan gebeuren dat de plank weleens wordt misgeslagen. Zo kan het een enkele keer gebeuren dat, een kleurkanarie weleens wat te veel en soms wat te weinig kleurpunten toebedeeld krijgt. Hierbij mogen we niet vergeten dat elke vogel die gekeurd wordt een momentopname is. Ondanks dat de — standaardisen — nog niet geheel klaar zijn, is dit geen beletsel om een-niet-klassieke — kleurslag een zeker aantal punten toe te kennen. 50% van het keurbriefje is bestemd voor het toekennen van de kleurpunten. Bij de gepigmenteerden is daarvan 20% bestemd voor de — blijkbaar — en 30% voor het — pigment. En juist die

30% eist van de keurmeester de meeste aandacht. En zal veel van zijn veronderstellingsvermogen vragen wat bij zo'n kleurtipe mogelijk is.

Het T.T. Vraagprogramma wat we momenteel gebruiken is een voorlopig. In 1969 zijn we hiermee van start gegaan. De samenstelling hiervan is bedoeld voor de periode van drie jaar. In 1972 zal er een ander programma moeten verschijnen. In 1969 hebben we ons laten leiden door de gedachte dat we elke variant een kans moesten geven. In drie jaar tijds zou een zekere kleur kunnen bewijzen of zij blijvend tentoonstellingswaardig is.

Bij het samenstellen van een nieuw vraagprogramma wordt van alle keurmeesters verwacht dat zij hieraan hun medewerking verlenen. Om een en ander in goede banen te leiden is een concept — standaardisen — samengesteld. Ongeveer 200 kleuren zijn hierin omschreven. Of ze allemaal in '72 worden erkend, dat zullen we even af moeten wachten. Met vooropgezet doel is dus het voorlopig vraagprogramma opgezet. Elke liefhebber heeft nu de kans om zijn vogels te exposeren. De keurmeester heeft de gelegenheid om zich in te spelen. Tevens is hiermee voorkomen dat de — niet-klassieke — een mindere beoordeling zouden of zullen krijgen. Evengoed kunnen zij een hoog punten-tal bekomen en indien verantwoord een kampioenschap verwerven. Het zou immers waanzin zijn om een vraagprogramma te hanteren en de daarin genoemde vogels, omdat zij niet behoren tot de klassieke — kleuren, geen hoge punten toe te kennen. Vanzelfsprekend alléén als zij die verdienen.

Zijn we nu klaar met een nieuw vraagprogramma en een boekwerk met standaardisen? We zijn er van overtuigd dat dit geenszins het geval is. Want ook die zullen na verloop van tijd weer om vernieuwing en aanvulling vragen. En hopelijk nemen we dit weer even enthousiast ter hand. Dat er een verschuiving plaats vindt in de geëxposeerde kleuren is een vrij normale ontwikkeling. Hadden we eerst een serie van 4 pigmentkleuren, nu zijn het 4 series.

De klassieke, pastel, opaal en inogroep. Een nog nieuwe prille mutatie wijst er op dat een 5e serie op komst is. Zij die het betreuren dat sommige klassieke kleuren bijna niet meer worden tentoongesteld, voor hen is een taak weggelegd om die kleuren die weinig of niet worden gekweekt nieuw leven in te blazen. Dan kunt u laten zien dat u de naam kleurkanariekweker waardig bent.

De keurmeester zal gegarandeerd, om er enkele met name te noemen, uw stam zilvergaten, goudbruinen, gepigmenteerde mozaïken of staalblauwen, indien zij aan de eisen voldoen, kunnen waarderen.

BIJZONDERHEDEN UIT ONZE MERELFAMILIE

J. A. Verwey

De Witte Merel (totaal albinisme) die hier sedert vele jaren a.d. Potgietersingel huist, is „oude vrouw” geworden. Althans dat veronderstel ik. Hoe zij verleden jaar het broedseizoen doorbracht, heb ik door afwezigheid niet kunnen bekijken. Maar tijdens de paasdagen van dit jaar (29-30 maart 1970) zat zij tussen de klimop, tegen een schutting te broeden op 4 eieren. Op zaterdag 4 april lag het broedje koud en verlaten

in de nestkom. Mevrouw Merula-alba sleepte weer met bouwstof en draaide een nieuwe wieg, weer tussen de klimopraken tegen een andere tuinraster. Daar broedde zij 20 mei zo straf, dat ik niet wilde storen. Op 27 mei bleek het nest verlaten; vier eieren, kil als de dood. Vermoedelijk is deze albino merel door hoge leeftijd buiten spel geraakt bij haar roeping: „Zijt vruchtbaar en vermenigvuldigt”

Globaal genomen heeft zij tijdens acht seizoenen tweemaal vier mereltjes grootgebracht (foto) of totaal 64 jongen. Naar onze opvatting allemaal gezonde kinderen. Want onder de vele merels in die contrei zien wij geen enkele met enig spoor van albinisme.

Dan is er naar ik meen nog iets bijzonders aan het „pluimpje“ onder onze lijsterachtigen. Vonden wij van deze soort, n.l. van de gewone zanglijster (*Turdus ericetorum*) al eens bodemnesten; één gedraaid in een molshoop één tussen het gras in een slootwal; nu blijkt dat ook onze „huis, tuin of keuken merel“ zich niet aan de gebruikelijke „hoogbouw“ houdt.

Naast een griend, vol stobben en struiken; een

dorado voor merels, woont in een boomgaard, zomaar op de blote grond, tegen de stam van een appelboom, een merelfamilie. Een parterre zonder enig „begrip“ van nestkom. Net onder de „wieg“ welvt een forse boomwortel. Enkele halmen tot een soort „walletje“ gedraaid, voorkomen het weggrollen van de vier eieren. (foto) Het moedertje, in blijde verwachting, waant zich op die plek zo veilig, dat zij niet de mocite neemt om op te staan als zij bezoek krijgt. (foto)

Verder is vastgesteld dat mereld, die hun jongen als gezonde nestblijvers op eigen wieken zagen vertrekken, binnen enkele dagen terugkeren bij het oude nest. Op die zelfde plek, in die zelfde wieg, brengen zij twee zelfs drie broedsels groot.

A. P. van Gils

Oranjeplein 21 Goirle (Holland)

Telefoon 04247 - 15 79

Vogel- en Dierengroothandel

Napoleons	6,— p.p.	Roodmussen poppen	4,— p.st.	O.A. Bandvinkjes	7,50 p.p.
Blaufazantjes	7,50 p.p.	Wevers, niet op kleur	6,— p.p.	Strepengorsen	12,— p.p.
Bandvinkjes	7,50 p.p.	Rode Kardinalen	22,50 p.st.	Geelstuit Edelzangers	10,— p.p.
Oranjejaakjes	8,— p.p.	Roodkuifkardinalen	20,— p.st.	Edelzangers	9,— p.p.
Blauwgrijze roodstaartjes	8,50 p.p.	Indigovinken	15,— p.st.	Staalvinkjes	8,— p.p.
Ekstertjes	6,50 p.p.	Lazulievinken	20,— p.st.	Vuurvinkjes	8,— p.p.
Bronzemannetjes	7,50 p.p.	Diamantduifjes	15,— p.p.	Strepen Edelzangers	10,— p.p.
Japane meeuwjes	7,50 p.p.	Schubbeduifjes	20,— p.p.	Dom. Widahs N.O. KL	9,— p.p.
Goudbuikjes	8,50 p.p.	Steenduijjes	20,— p.p.	Groene tijgervinkjes	17,50 p.p.
Edelzangers	8,50 p.p.	Zilverdiamantduifjes	30,— p.p.	Jacarinenvinkjes	15,— p.p.
Mozambiqueesjes	9,— p.p.	Brilliantduifjes	100,— p.p.	Witkopnonnen	8,50 p.p.
Eurora astrilden	15,— p.p.	Kanariepoppen	7,— p.st.	Zwartkopnonnen	8,50 p.p.
Zebrevinkjes, grijs	8,— p.p.	Kanariemannen	17,50 p.st.	Driekleurnonnen	7,50 p.p.
Witte Zebrevinkjes	9,— p.p.	Diamantvinken	45,— p.p.	Indische nonpareils	15,— p.p.
Tijgervinkjes	6,— p.p.	Spitsstaart amadines	35,— p.p.	Zilverbekjes	6,— p.p.
Muskaatvinkjes	6,— p.p.	Gordelgraavinken	35,— p.p.	Bruinkop Ortelenen	5,— p.st.
Loodbekjes	6,— p.p.	Cerus amadines	35,— p.p.	Witte Rijstvogels	45,— p.p.
Zwartkop Ortelenen	10,— p.p.	Gouldamadines roodkop	65,— p.p.	Bayawevers	7,50 p.p.
Grijze Rijstvogels	10,— p.p.	Zwartkop gouds	95,— p.p.	Middelbeo's	60,— p.st.
Chin. Tijgervinkjes	8,— p.p.	Roodkop pap. amadines	125,— p.p.	Rose Spreeuwen	20,— p.st.
Pagoda Spreeuwen	12,50 p.st.	Driekleur pap. amadines	45,— p.p.	Staalblauwe Troepialen	30,— p.st.
Eksterspreeuwen	12,50 p.st.	Bruinborst Rietvinken	55,— p.p.	Geelkop Troepialen	30,— p.p.
Oeverspreeuwen	12,50 p.st.	Teugelastrilden	45,— p.p.	Baardvogels	op aanvraag
Hirtenspreeuwen	12,50 p.st.	Oost-Afrikaanse	7,— p.p.	Brillenvogeltjes	20,— p.p.
Purper Glanspreeuwen	17,50 p.st.	Blaufazantjes	8,50 p.p.	Oranjebuik bloemvogel	25,— p.p.
Himalayasjes	20,— p.st.			Blauwe Honingzuigers	40,— p.p.
				Shamajsters	55,— p.st.
				Goudvoorhoofd	
				bladvogels	35,— p.st.
				Chin. Dwergkwartels	10,— p.p.
				Zilver Chin. kwartels	15,— p.p.
				Issabel Chin. kwartels	20,— p.p.
				Japane kwartels	10,— p.p.
				Witte Japane kwartels	20,— p.p.
				Deensbonte parkieten	8,50 p.p.
				Lutino en albino	8,50 p.p.
				Grasparkieten	7,50 p.p.

Verzending onder rembours. Kistjes tegen koatprijs.

Wederkopers, prijs op aanvraag. Zondags tot 2 uur geopend.

Wij vragen Australische en andere soorten vogels.

Sluis KRACHTVOER

beschermt uw vogels
tegen dodelijke
infektieziekten

Want het bevat naast alle
voor de vogel noodzakelijke
vitaminen en mineralen
een effectief anti-bioticum:
OXYTETRACYCLINE
tegen infectieziekten.
Onmisbaar voor uw vogels.

KONINKLIJKE P. SLUIS N.V. ETTEN-LEUR

LEVEND VOER BIJ ONZE KWEK

Het komt heel vaak voor bij de opfok van onze jonge vogels dat we levend voer nodig hebben. Kunnen we dit niet of in onvoldoende mate verstrekken, dan komt er of helemaal niets van de kweek terecht of de jongen worden in elk geval niet zo als we graag zouden willen. We hebben natuurlijk onze meelwormen en miereneieren maar meelwormen voeren is een tamelijk kostbare geschiedenis en miereneieren zijn niet altijd voorhanden. Daarbij komt nog dat dit voedsel alleen tamelijk eenzijdig is, daar in de vrije natuur de vogels de hele verscheidenheid die er aan insecten voorhanden is aan hun jongen voeren. Deze ideale omstandigheden kunnen we in de volière natuurlijk nooit bereiken maar we kunnen wel met weinig kosten en moeite de afwisseling wat groter maken. Hiervoor komen in aanmerking: wandelende takken, wormen, (bladwormen, vooral voor die mensen die b.v. lijsters willen kweken), wasmotten, enchytraeën en Grindal-enchytraeën.

Deze keer wilde ik de enchytraeën eens onder de loep nemen. Enchytraeën zijn witte wormpjes die, volwassen, ongeveer 5 cm. lang zijn en ongeveer 1 mm doorsnede hebben. We kweken ze in een kistje met bladaarde, waar we wat turf-molm en/of wat molshopenaarde doorheen mengen, zodat een mooie rulle aarde ontstaat. Het kistje maken we 25 x 25 of 30 x 30 cm, bij een hoogte van ongeveer 15 cm. Niet te laag maken, dan droogt de grond te snel uit, en dat mag beshlist niet, daar dit net als bij andere wormen funest is voor de kweek. We vullen ons kistje tot iets onder de rand met aarde, en maken in het midden een lichte uitholling. Hierin brengen we een kweekportie enchytraeën en leggen verder in de uitholling een in water geweekt en licht uitgeknepen sneetje wittebrood, of een lepel stijve, in water gekookte haver-mout. Nu drukken we op het oppervlak een glasplaat, dekken de kist verder af met een deksel, een plankje of iets dergelijks en zetten het geheel op een rustige plaats weg, b.v. in de kelder. Na verloop van een paar weken krioelt het van de enchytraeën, wat we hiervan merken is dat het verstrekte voedsel steeds sneller begint te verdwijnen. Noodzakelijk is natuurlijk dat we onze kweek regelmatig controleren, zodat het broed niet verhongert of de aarde uitdroogt, waardoor onze moeite tervergeefs zou zijn geweest. Begint het droog te worden, dan sproeien we de zaak maar weer eens flink nat. Nu doen we er verstandig aan om meerdere kistjes tegelijk op te zetten omdat we anders straks bij een grote verbruik in éénmaal onze kweek zouden uitputten. Gaat de zaak dus

goed, dan brengen we een portie wormpjes over in een andere kist en handelen daarmee weer op de boven beschreven manier, tot we menen voldoende in de behoefte te kunnen voorzien. De optimale temperatuur voor enchytraeën, de temperatuur dus waarbij ze het beste gedijen, ligt tussen de 6 en 17 gr. C. Daarom kunnen we ze ook het beste in de kelder zetten (als we die hebben). Voedselopname geschiedt nog bij 2 gr.C. Het afdekken van de kist doen we om twee redenen. Ten eerste om te voorkomen dat anders, ongewenst, ongedierte in de kist terecht komt en ten tweede omdat enchytraeën lichtgevoelig zijn. Stellen we ze aan het licht bloot dan beginnen ze onmiddellijk van de oppervlakte te verdwijnen en we zouden dan grote moeite hebben er een portie uit te vangen. Staan ze donker en hebben we ze nodig voor de voeding, dan zien we als we het deksel oplichten, dat ze zich in grote getale om het voedsel verzameld hebben zodat we zonder moeite een kluit er uit kunnen halen. Voor de mensen die hier iets in zien lijkt het me verstandig deze kweek in januari/februari op te zetten zodat ze straks, als ze het levend voer nodig hebben, uit een voldoende voorraad kunnen putten.

Vooraf lijsterachtigen voeden hun jongen hoofdzakelijk met wormen en slakken. We zien het in de zomer dagelijks als we een merel, zanglijster of spreeuw gadeslaan bij het zoeken naar voedsel. Ze vliegen huiswaarts met de snavel zo vol, dat de pieren er aan weerskanten als eindjes touw uithangen. En wat goed is voor de merel of spreeuw moet ook goed zijn voor schamallijster of glansspreeuw.

We hebben in ons land verscheidene soorten wormen waaronder de zeer grote dauwworm, de z.g. akkerregenworm (*Lubricus terrestris*). Dit zijn de lekkere dikke pieren die 's nachts uit de grond komen en waar hengelaars dan met een zaklantaarn naar gaan zoeken om de volgende dag te gaan vissen. Deze soort is echter niet de beste voor ons doel. De kleinere soort, de Loofregenworm, ook wel rode regenworm of bladregenworm genoemd (*Lumbricus rubellus*), is voor onze doeleinden beter geschikt. Deze soort vindt men in hoofdzaak in loofbossen en tuinen.

Nu zijn onze tuinen, zoals we ze hier kennen, niet bijzonder geschikt om een groot aantal regenwormen een weelderig bestaan te verzekeren. Hierin brengen we dus verandering door die bestaansmogelijkheid wel te verzekeren.

We gaven daartoe op een beschaduwde plek in

de tuin een kuil van minstens 50 x 50 cm en ongeveer 60 cm diep. Dit gat vullen we met half verteerde bladaarde waarin bladwormen zitten, of anders brengen we deze er in. De wormen zullen zich voorspoedig vermenigvuldigen.

Mocht het in de zomer niet veel regenen (wat niet zo veel voorkomt) dan gieten we het van tijd tot tijd nat. Om nu niet te veel naar wormen te behoeven graven, kunnen we het bed afdekken met een paar jute zakken, een stuk oude mat of iets dergelijks. Als we deze nat houden zien we dat de wormen zich onder deze voorwerpen verzamelen, waar ze dan gemakkelijk weggevangen kunnen worden.

Hebben we geen tuin, of is deze niet geschikt dan kunnen we deze kwekerij ook in de kelder doen in een grote kist, een theekist of zoiets. Dat heeft tevens nog het voordeel dat we ook 's winters over wormen kunnen beschikken.

Bij deze wormen kwekerij moet U één ding trachten te voorkomen n.l. dat U er de z.g. mestworm in brengt (Eisenia foelida), die ook populair strontpier wordt genoemd. De meesten onzer zullen deze worm wel kennen, een onsmakelijk (voor zover men bij wormen van onsmakelijk kan spreken) uitziende geelgroene worm, die, als men haar beetpakt een geelachtige naar mest ruikende vloeistof afscheidt. Ze vermenigvuldi-

gen zich zeer gemakkelijk en gaan de andere spoedig overheersen. In de kist gaat de heleboel dan zeer onaangenaam ruiken en de vogels eten deze wormen niet of zeer ongaarne.

Levend voer bij onze kweek — Wandelende takken.

Deze kwekerij is zeer eenvoudig, en, als onderwerp gezien oninteressant. Men maakt hiervoor een insectarium, in de trant van een aquarium, waarbij men, in plaats van glazen wanden, deze van horregaas maakt. Hierop legt men een glasplaat of een glazen deksel zodat de dieren niet ontsnappen kunnen en de verblijfplaats is klaar. In deze ruimte zetten we een conservenblikje of een glas met water waarin we een paar takjes klimop zetten. Op de klimop zetten we een paar wandelende takken, waarna we niet meer behoeven te doen dan te zorgen dat ze aan de bik blijven, dus geregeld een verse tak klimop er in. Oude takken moeten we echter niet direct weggooien, daar de volwassen dieren hierop hun eieren leggen. Na verloop van tijd hebben we ze in allerlei grootte en kunnen we ze de vogels voorzetten. Deze insecten zijn meestal zeer traag in hun bewegingen. In de winter moeten we ze in een verwarmd vertrek houden.

LAAT UW VOGELS HET GEHELE JAAR

HUN KLEUR BEHOUDEN

OF OPWEKKEN MET:

RED - FOOD
voor rode kleurweek

en

MAGOLIN
voor goudgele glans

GECO-Labor

Ottostraat 5 - Venlo - Telefoon 04700 - 20213
Gratis folders en tevredenheidsbetuigingen.

VERENIGINGSBESTUREN

Indien u de leden een bijzondere avond wilt bereiden, organiseert dan enige voorstellingen van onze natuur- en dierenfilms.

Vraagt onze korte inhoudsbeschrijvingen.
Telefoon (070) 85 16 56

Importfilm - Pahudstraat 151 - Den Haag

"VERAKA"

Specialiteit in tentoonstellingskooien voor pelsdieren, pluimvee en vogels - Voorfronten in alle maten - Tevens opvouwbare kooien voor honden, katten, duiven, papegaaien etc. Bondskooien - Hooiruiven - Voerbakjes - Alles gepuntlast 100% service

"VERAKA"

Markstraat 17, Telefoon 01693 - 448
Terheyden N.Br.

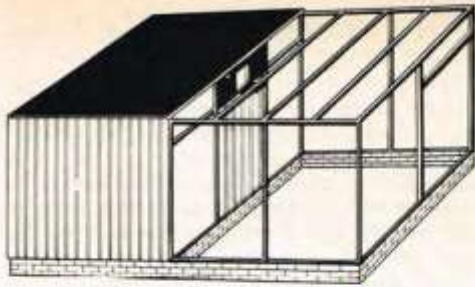
INTERN. HOBBY BOEKHANDEL GORSEL

Lochemseweg 75 - Tel. 05759 - 19 50

Gratis Boekenlijst '71 en kleurenfolders o.a. van de grootste werken voor Vogel-liefhebbers:

ENCYCLOPEDIA v. d. VOGELLIEFHEBER, 4 dln. en EEN VOGELPARADIJS IN KLEUREN, 10 dln. Direkt leverbaar en betaalbaar in 24 maand. termijnen.

DE VOLIÈRE

Hoofdstuk 10 door C. E. van Berkel

Verlichting

We leven in de eeuw der techniek en wat dat betreft is dit ook in onze liefhebberij merkbaar. Zo zijn de zware glazen badhuisjes geheel verdwenen en het gebruik van glazen fonteintjes wordt steeds minder. Alles is vervangen door het lichte kunststof terwijl tevens het assortiment benodigdheden enorm is uitgebreid. Ook met betrekking tot de materie die in dit hoofdstuk behandeld gaat worden zijn er veel vernieuwingen en meer voor ons bereikbare mogelijkheden.

Uit het feit dat de verwarming en verlichting behandeld wordt moet u echter niet afleiden dat het noodzakelijk is dat u beiden in uw vogelverblijf aanlegt. Ik zou haast zeggen integendeel. De goed geacclimatiseerde vogel komt onze winters echt wel door. Er zijn vanzelfsprekend enkele uitzonderingen maar waar heb je die niet. Daarom in het algemeen kunnen we stellen dat de vogels zonder kunstmatige verlenging van de dagen goed onze winters doorkomen en zult u merken dat ze in het voorjaar in een uitstekende konditie verkeren. Een en ander is wel afhankelijk van de verzorging die u ze in het koude en gure jaargetijde geeft.

Aan de andere kant is het ook zo dat het voor velen onmogelijk is om zonder verlichting te werken. Hun vogels zitten binnenshuis, vaak op zolder of in een kelderruimte en het moet al een heel ideale ruimte zijn als het daarin net zo lang licht blijft als in de buitenvolière. Zoiets is zelfs in een kamer in de woning haast al niet haalbaar. Aan verlichting wordt dus al snel gedacht. De stelling dat in de overige gevallen de verlichting alleen maar wordt gebruikt om de dagen langer te maken waardoor de vogels meer gelegenheid hebben om voedsel op te nemen en dus meer weestand kunnen bieden tegen de koude, is wel aanvaardbaar maar het heeft ook consequenties.

Voor de meeste vogels die we houden is het beslist overbodig tenzij, en daar heb je het dan, tenzij men vroeg wil gaan kweken. Het is echt niet zo dat de kunstmatig verlengde dagen voor de vogels alleen maar beperkt blijven tot het meer opnemen van voedsel. In het voorjaar, wanneer de dagen lengen, ziet men steeds meer actieve vogelouders in spe hun nest bouwen, van verre tochten terugkerende trekvogels, om een vrouwtje vechtende musen, baltsende, zingende en prokkende mannen, in verleiding brengende en geduldig wachtende vrouwtjes, kortom alles staat in het teken van de voortplanting, het voortbestaan van hun soort. Het langer worden van de dagen is de oorzaak van de voor ons in vele opzichten onbegrijpelijke instinctmatig veranderde levenshouding van de vogels. Ditzelfde effect kan ook bij onze vogels het gevolg zijn wanneer we in hun verblijf door kunstlicht de dagen langer maken. Bij experimenten is komen vast te staan dat vogels welke werden gehouden gedurende de gehele winter in een verblijf met milde lentetemperaturen normaal in april broedneigingen vertoonden. Dezelfde soorten vogels in een andere ruimte gehouden welke gradueel verlengd extralicht kregen vanaf omstreeks half oktober hadden in januari jonge vogels. Ditzelfde is ook bij andere dieren en ook bij planten en bloemen komen vast te staan. We kunnen momenteel iedere dag van het jaar chrysanten kopen. Deze zogenaamde „jaar door“-chrysanten worden eveneens met behulp van verlichting gekweekt. Willen we dus vroeg in het jaar, januari-februari, gaan kweken dan moeten we gebruik van verlichting maken. Gaan we daartoe over dan moet het in- en uitschakelen van die verlichting ook bijzonder nauwkeurig gebeuren. Het mag beslist niet voorkomen dan op de ene dag de verlichting om 05.00 uur wordt ontstoken en de andere dag om 05.30 uur. Doen we dit niet dan geraken de vogels absoluut uit conditie en kan het ook de oorzaak zijn van het vroegtijdig in de rui vallen. Ook wanneer u voor uw vogels de winterse dagen wilt verlengen en toch niet vroeger wilt gaan kweken moet u er niet van staan te kijken dat het dan volgende kweekseizoen een debacle wordt en uw vogels in de rui zijn.

Om er zeker van te zijn dat het in- en uitschakelen van de verlichting met een vaste regelmaat gebeurt, dan is het gebruik van een tijdschakelaar zeer aan te bevelen. Het moge dan wel een extra uitgave zijn, maar de zekerheid en het gemak is het dat meer dan waard.

Afgezien van hen die hun vogels hebben gehuisvest in een ruimte waar iedere dag van het hele jaar de lampen moeten branden bij gebrek aan voldoende lichtval van buiten, ligt de tijd van kunstmatige verlenging van de dagen, met het doel vroeg te gaan kweken, van oktober tot april. Veel liefhebbers onsteken 's avonds, ongeveer een half uur voor zonsondergang, de verlichting en laten deze aan tot omstreeks 21.00 uur. De grote lampen worden dan uitgeschakeld en een klein lampje, de schemerverlichting, blijft dan nog een half uurtje aan. Gedurende dat half uurtje hebben de vogels dan alle tijd hun slaappleatsen in te nemen. Andere liefhebbers onsteken in de vroege morgenuren, zo omstreeks 04.00 uur de verlichting en laten deze aan tot het daglicht weer op volle sterkte is, zo ongeveer een half uur na zonsopkomst. Bij deze laatste is schemerverlichting overbodig.

Tenslotte zijn er ook die zowel 's avonds als 's morgens de verlichting inschakelen. Hoe u het ook wilt doen, zorg er in ieder geval voor dat het met een vaste regelmatigheid gebeurt. Stel iedere week de tijdschakelaar bij. Van oktober tot de kortste dag laten we de verlichting steeds langer branden en daarna tot april gaan we meer minderen. U houdt u maar aan de tijdstippen dat de zon onder gaat en weer op komt. Resumerende: Na een start in oktober waarbij we de dagen gradueel, geleidelijk aan, verlengen moeten we half november de avondverlichting inschakelen een half uur voor zonsondergang, laten branden tot 21.00 uur en daarna alleen de schemerverlichting tot 21.30 uur. Bij verlichting in de morgenuren inschakelen om 04.00 uur en laten branden tot een half uur na zonsopkomst.

Bij gebruik van avond- en ochtendverlichting 's avonds uitschakelen om 20.00 uur en 's morgens inschakelen om 05.00 uur.

Van de grootte van het vogelverblijf hangt het af hoeveel lichtpunten we nodig hebben en van welke sterkte deze moeten zijn.

Bij gebruik van TL-lampen verdient het aanbeveling minstens twee buizen te bevestigen. U kunt zich ongetwijfeld nog wel de opkomst van de TL herinneren. Grote winkelbedrijven en kantoren gingen tot het gebruik daarvan over. Het personeel beviel het minder en het aantal hoofdpijnklachten i.c. het ziekteverzuim steeg. TL-verlichting zou een trillende,

onrustige verlichting zijn, terwijl ook de kleur van het licht niet aan alle eisen voldeed. Intussen zijn we met de TL ook wel weer vertrouwd geraakt en zal ook het nodige wel zijn gedaan om de kwaliteit te verbeteren. Dat neemt niet weg dat het toch een verlichting blijft, die aan de onrustige kant is en waarvan we niet weten of de trillingen wel of niet nadelig zijn of kunnen zijn voor de vogels. Bij het gebruik van twee TL-buizen heffen de trillingen van beide buizen elkaar min of meer op en ontstaat er een meer evenwichtige uitstraling.

Geheel nieuw zijn de vita-lite fluorescentielampen met natuurlijk daglicht. U heeft vermoedelijk wel eens over „daglichtlampen“ horen spreken. U moet de vitalitelamp daar niet mee verwarren. De daglichtlampen stralen een licht uit dat het daglicht benadert uit een oogpunt van kleur. Het is een normale lamp zonder de wezenlijke eigenschappen van het natuurlijke daglicht. Normale lampen stralen geen of weinig ultraviolet en weinig infrarood uit. De vita-lite geeft het volledige spectrum van natuurlijk daglicht weer inclusief het voor de gezondheid van mens en dier zo belangrijk ultra-violet en infrarood. Deze lamp heeft dus alles in zich en straalt het in de goede golflengten uit zoals het zonlicht. In het land van oorsprong Amerika, is deze lamp al spoedig ontdekt door dierenliefhebbers en fokkers. De resultaten zijn bijzonder goed en juist ook voor onze liefhebberij mogen zij een aanwinst worden genoemd. Bij het gebruik van dergelijke lampen zijn onze mogelijkheden binnenshuis, in kelder of op een donker zolderkamertje, net zo groot als in een zonnig buitenverblijf.

De vita-lite lamp kan in een normale balkarmatuur worden gebruikt en zijn in verschillende types verkrijgbaar. Ook zijn er de power twist's, dezelfde soort maar dan met een getordeerd — gedraaid — oppervlak waardoor een hogere lichtopbrengst wordt verkregen. Ze zijn wel wat prijzig maar gezien de gemiddelde brandduur, 20.000 uur, valt die prijs ten opzichte daarvan in het niet en kunnen we ze toch spotgoedkoop noemen.

Voor de schemerverlichting kunnen we een normale gloeilamp gebruiken van 5 of 10 Watt.

Het aanleggen van een verlichtingsinstallatie is vrij gemakkelijk in een tekening weer te geven. Ik wil dat echter niet doen omdat ik van mening ben dat dit echt iets is voor alleen de vakman. Uit veiligheidsoverwegingen zijn er dienaangaande hoge eisen gesteld en het zou onjuist zijn deze te negeren en zelf risico's te nemen. Wellicht is er in uw familie- of kennissenkring toch wel iemand die dat karweitje voor u kan klaren, zodat de kosten toch nog beperkt blijven.

**NIEUW VOOR
EUROPA!**

ULTRAVIOLET SPECTRUM

*NATUURLIJK DAGLICHT, INCLUSIEF
INFRA-ROOD EN ULTRA-VIOLET,
UIT UW STOPKONTAKT MET DE
AMERIKAANSE*

VITA-LITE® LAMP

**NU KERNGEZONDE DIEREN
MEER WEERSTAND TEGEN ZIEKTE
FRAAIE VACHT OF VEREN
OPTIMALE FOK- EN KWEKRESULTATEN**

Leverbaar in 15, 20, 30 en 40 Watt
20 en 40 Watt Power Twist voor gebruik
in standaard balkarmaturen.

v.a. f 23,75

Informeer bij uw dierenhandel of bij Harteveld Hoos & Heijermans N.V.
Mathenesserlaan 299 - Rotterdam-3 - Telefoon 010 - 23 58 35

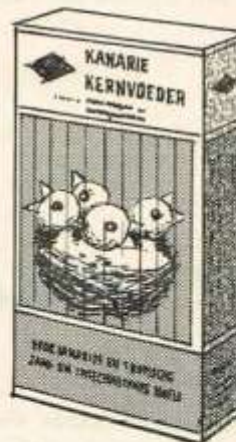
3 troeven van Bogena

WORMINAL
Wormmiddel voor parkieten
papegaaien en andere kooi-
en volièrevogels.

INTENSIEF
Onschadelijk kleurmiddel
voor alle soorten
kleurvogels.

KANARIE KERNVOEDER
Opfok- en krachtvoer voor
kanaries en tropische zaad-
en insectenetende vogels.

Veerlaan 17-23

Rotterdam

telefoon 010-172680*

**VAN
ALLES
WAT**

Jssel

ONS NIEUW BONDSBUREAU

Het was juist vóór de vakantie van de bouwvakken dat de aannemer een aanvang deed maken met de bouw van ons nieuwe bondsbureau. Na een lange tijd van voorbereiding was het dan zover. Het perceel bouwgrond bleek van zeer goede kwaliteit te zijn. Dit was ons al reeds bekend maar toch overtrof het de stoutste verwachtingen. Het grondwerk voor- en het aanbrengen van de fundering vlotte bijzonder goed en nog voor de vakantie had men al reeds een begin aan het met-

selwerk kunnen maken. De foto laat u dit zien. Als de voortekenen zich niet bedriegen zal de gehele bouw voorspoedig verlopen. Aan de aannemer en diens personeel zal het in ieder geval niet liggen. Regelmatig zullen wij trachten u van de vorderingen op de hoogte te houden. Zelf wachten we met spanning op het moment dat het nieuwe gebouw in gebruik kan worden genomen. Dit zal overigens echt nog wel even duren, maar het begin is gemaakt en er kan nu worden afgeteld.

ONZE VAKANTIE PUZZEL

In het julinummer hebben we weer zo'n geweldige kleurplaat kunnen afdrucken. De naam van die vogel hebben we niet vermeld omdat het ons wel aardig voordeed u daar eens naar te laten raden. Alhoewel het aantal oplossingen wat minder was dan bij de vorige puzzel, die ons toch aanmerkelijk moeilijker leek, hebben toch velen de KALABUULBUUL herkend. In het augustusnummer heeft u over deze vogel een interessant verhaal kunnen lezen en wij hopen dat mede daardoor ook deze prettige vogel aan populariteit heeft gewonnen.

Uit de 297 kaarten trokken wij die van:

G. Kl. Polsvoort, Haakbergseweg 124, Neede;
G. Weulink, Bolkstraat 34, Zwolle;
J. F. Naus, Visserstraat 31, Linne (L.);
E. de Jonge, Atjehstraat 29, Leiden;
D. H. J. van Rooij, Korte Nieuwstraat 33,
Sprang Capelle;
T. v. d. Biezen, Burg. Wolterstraat 30, Heesch;
Fr. v. d. Mortel, Antoniusstraat 20, Assen;
H. D. C. v. d. Bos, J. de Moorstraat 49, Axel;
J. Berk, Doustraat 34, Rijswijk en
H. Vermeer, Charlottapad 22, 2350 Vosselaar
in België.

Wij wensen de gelukkigen van harte proficiat en aan hen zal het fraaie boekje „Exotische vogels in kleuren” van Chr. Walraven, worden toegezonden.

De

DE GEKRAAG- DE ROOD- STAART

Het is genoegzaam bekend dat vele vogelsoorten zich in de loop der tijden, wat betreft de plaats van nestbouw, geheel andere methoden hebben moeten eigen maken.

De Gierzwaluw b.v. broedde oorspronkelijk in rots- en boomholten. Thans treffen we Gierzwaluwnesten meestal aan onder dakpannen maar ook wel in torens, en gaten in muren.

De Zw. Roodstaart nestelde oorspronkelijk in rotsspleten. Nu vindt men de nesten in allerlei hoeken en gaten van gebouwen, onder balken, soms in nestkasten en nog op vele andere plaatsen, maar vrijwel altijd in de bewoonde wereld.

Nog vele andere vogelsoorten zouden als voorbeeld aangehaald kunnen worden. Veranderingen in hun leefgebied brengen er hun vaak toe, andere nestelplaatsen dan de oorspronkelijke voor lief te nemen. Sommige soorten hebben moeite zich aan de veranderde omstandigheden aan te passen en verdwijnen geheel uit de streek. Als voorbeeld noem ik de Ortoolaan en Nachtegaal die in sommige streken, door het opruimen van de houtwallen, zijn verdwenen waar ze vroeger regelmatig voorkwamen. Andere soorten passen zich gemakkelijker aan en zoeken andere mogelijkheden.

'n Sprekend voorbeeld daarvan is de Gekr. Roodstaart. We vonden vaak de nesten in gaten en spleten van bomen, in houtmijten, onder 'n golfplaat op 'n scuurtje, in stapels balken, in nestkasten, in verrotte weipalen en dergelijke plaatsen.

Slaan we er eender welk vogelboek op na, dan worden daarin steeds deze en dergelijke plaatsen als nestplaats voor de Gekr. Roodstaart genoemd.

Dr. Jac. P. Thijssen zegt er van: „de Roodstaart ziet onbekommerd de holle boom verdwijnen. Waarin in hij van oudsher genesteld heeft en neemt met gracieus gebaar bezit van de nestkasten die wij vor hun ophangen of zoekt zich 'n piekje in de klimplanten, kruipt ook wel eens in 'n tuinhuisje of schuur, kortom ontwikkelt de veelzijdigheid en voorliefnemerij van mezen of vliegenvangers”, aldus Dr. Thijssen.

Ik meen te hebben kunnen vaststellen dat de gekr. Roodstaart bij gelegenheid ook grondbroeder (geworden) is.

Op 16 juni 1968 waren we in 'n streek, genaamd „de Oliepot” waar we 'n paartje alarmerende Roodstaarten aantreffen.

Hun manier van doen, verried dat het nest in de buurt moest liggen. We speurden de omgeving af waar 'n plaats die eventueel als nestplaats zou kunnen dienen, maar vonden

er geen. We besloten toen de vogels 'n tijdlang te observeren in de wetenschap dat ze zelf vroeg of laat de plaats zouden verraden waar het nest verborgen was. En zo gebeurde het ook.

Na 'n poosje, toen de vogels weer rustig waren geworden, zagen we eerst het popje en vervolgens het mannetje, in de dichte bodembegroeiing, in 'n perceeltje hoge denen, duiken. We inspecteerden deze plaats en vonden het nest op de grond in 'n door buntgras gevormd tunneltje.

Er waren vlugge jongen.

Dit was de eerste keer dat we 'n Roodstaartnest op 'n soortgelijke plaats vonden. Van toen af letten we speciaal op of dit wellicht vaker voorkomt. En inderdaad, later vonden we nog tweemaal 'n Roodstaartnest op de grond en steeds onder 'n overkapping van buntgras.

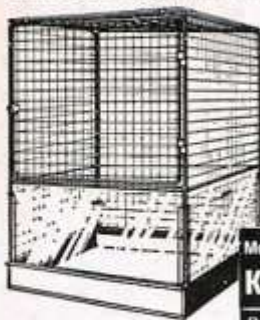
Wellicht hebben ook andere waarnemers hetzelfde geconstateerd hoewel ik nog geen enkele publicatie dienaangaande ben tegengekomen en in geen enkel vogelboek worden gewag van gemaakt. Het is ook tegen de gevestigde regels.

Maar toch kunnen we, meen ik, aan de vele mogelijkheden tot nestbouw die de gekr. Roodstaart ter beschikking staan, gerust „soms ook op de grond” toevoegen.

NIEUW! PARADISO - KOMECO ZELFBOUW VOLIERES

Geheel metalen zelfbouw kamervolières van genormaliseerde elementen. Steeds uit te breiden en onder te verdelen. Twee standaard-uitvoeringen met on-eindig veel combinatiemogelijkheden. Het past altijd! Gegarandeerd!

PARADISO-KOMECO VOLIERE geen kooi, maar een echte vogelwoning!

Roestvrij, morsvrij, en hygiënisch. Waterdichte schuiflade. Gemakkelijk toegankelijk, veilig af te sluiten. Geen zichtbelemmering!

Montage? Het werk van een ogenblik. Geen gereedschappen nodig!

Stuur de BON of schrijf een briefkaart aan:

Metaalwarenfabriek Hulskamp n.v.

KOMECO-DIVISION

POSTBUS 92 14 ALKMAAR

BON Zend mij Uw rijk geïllustreerde prospectus met technische beschrijving en prijzlijst van de PARADISO-KOMECO ZELFBOUW VOLIERES

Naam: .....

Adres: .....

Plaats: .....

VOGELLIEFHEBBERS: Wij kunnen u nu of later weer aanbieden als volgt: Jonge Tamme Beo's, leren goed spreken! Dwergduifjes, Gaalen, Arg. Wilde Kanaries, Astrildes, Magelaan Sijsjes, Wevers, Staalvinken, Saffraanvinken, Wida's, Kardinalen, Witborst-Rallen, Tangara's, Cubavinken, Baardvogels, Mynahs, Kwartels, Parkieten, Tamme Papegaaien, Bulbuls, Brillenvogels, Drongoes, Honingzuigers, Bladvogels, Zonnevogels, Nectarvogels, Pitta's en vele andere soorten vogels uit alle werelddelen! Elke week nieuwe import! Leuke Tamme Eekhoortjes, zitten op hand en schouder, iets apart! Vele soorten kleine Zoogdieren, Terrarium-dieren. Alle soorten kooien, voeders, zaden, vogelboeken enz. enz.

Grote parkeerruimte!

Wij verzenden door het gehele land!

U weet het al jaren, voor iets apart naar:

AVIMEX - Import-Export - Amersfoort

Soesterweg 224 - Telef. (03490) 31217

Geopend elke dag van 10-6 uur, 's Zondags gesloten en 's Woensdags na 13 uur gesloten.

J. J. Hordijk

DE GRASPARKIET van A tot Z

De omgang met onze vogels

De grasparkiet is van nature een vogel, welke zeer aanhankelijk is. Het hangt echter van de verzorger af, of de vogel deze aanhanke-lijkheid toont. Té vaak denken we met een hand voer en schoon drinkwater er vanaf te zijn.

Op die manier leren we echter onze vogels te weinig kennen.

Het is noodzakelijk, dat we minstens één uur per dag ons met de vogels bezighouden.

Veel praten tegen de vogels en hen ook vertrouwd maken met de handelingen, welke we verrichten tijdens het voederen en drinkwater verversen.

Onze houding in het hok moet rustig zijn.

Hoe zenuwachtiger wij ons gedragen, des te onrustiger zijn onze vogels.

Ook het uitvangen der vogels moet rustig gebeuren, indien mogelijk gewoon met de hand en zonder net. Van een net zijn de vogels doodsbang.

Wanneer men met een net de volière binnenkomt is de onrust al opgewekt.

Ook heeft men minder kans op beschadiging van de vogels, wanneer men ze in de vlucht met de hand vangt. De grasparkiet heeft een zeer goed geheugen, hetgeen vooral geldt ten aanzien van hun verzorgers en hun medevolièrebewoners.

Zo zal, als er een vreemde vogel in de volière komt, hij zich eerst naar een bepaalde rangorde moeten vechten. Ditzelfde komt ook voor bij kippen en duiven. Komt er echter een vogel terug, die een bepaalde tijd apart is gehouden, dan zullen de andere vogels hem direct herkennen en opnemen.

Veplaats 's avonds zo weinig mogelijk vogels naar een vreemde volière.

Er volgt dan meestal een wat onrustige tijd, zodat de vogels soms in het donker vliegen, met alle nare gevolgen vandien.

Meestal beginnen alle vogels, na de eerste waarschuwingskreet van één der vogels, zich erg onrustig te gedragen en te vliegen.

Het is dan absoluut noodzakelijk 's nachts een klein spaarlampje te laten branden.

Ook veranderingen aan de volière worden door de vogels met wantrouwen bekeken. Het verdient dan ook aanbeveling om vooral in het kweekseizoen niets te vertimmeren in de kweekruimte.

Ook het gedrag van onze vogels moeten we kennen. Zo zal de ene vogel het wél, maar de andere het níet toestaan dat bijvoorbeeld zijn nestblok wordt verschoond.

Verschoont men het desondanks toch, dan is soms het vermoorden van de jongen het gevolg.

Een ander facet is de trots en jaloezie, welke onze vogels ook wel degelijk bezitten.

Zo heb ik eens een pop gehad, welke zéér jaloers was op haar jongen. Zij eiste de gehele aandacht van haar man. Dit was geen bezwaar, zolang de jongen nog in de blokken waren, doch zodra 'n jong buiten het nest gevoerd werd, greep zij in en vloog het jong aan. Zij vermoordde het jong, dat op de stok werd gevoerd door deman.

De jongen in het nestblok deed zij niets. Integendeel voor deze jongen was zij een voorbeeldige moeder.

Ook de trots van onze grasparkiet is van groot belang. Wij maken hiervan gebruik op de shows (Showmanship!). Dit kunnen wij aanmoedigen door training. Spreek ook steeds tegen uw vogels, tijdens de showtraining. De verzorgers, die onbehouwen en ruw met

hun vogels omgaan, ondervinden dit wel in hun showresultaten.

Let dus niet alleen op hun lichamelijke verzorging, maar besteed ook aandacht aan de geestelijke verzorging.

„De omgang met uw vogels is ook van zéér groot belang.”

GOUDAGAAT

W. D. H. Spijker
EEN KWESTIE VAN SPECIALISATIE

Bij het zien van een goede goudagaat zal het hart van menig kanarielifhebber sneller gaan kloppen. Geen wonder, een in alle onderdelen perfecte goudagaat is werkelijk een zeer fraaie verschijning. De totaalkleur van deze vogel maakt een veel meer heldere indruk dan dit bij een gewone agaat het geval is, vandaar dat er vooral de laatste jaren vrij veel liefhebbers zich weer speciaal op het fokken van goudagaat toeleggen. De resultaten van deze specialisatie blijven dan ook niet uit, op steeds meer tentoonstellingen worden steeds meer goede goudagaten geëxposeerd.

Hoewel ze nog niet „gezaaid" liggen, is het vandaag de dag toch niet meer zo moeilijk zich een goed fokpaartje aan te schaffen.

Het spreekt natuurlijk vanzelf, dat het niet alles goud is wat er blinkt. Er schuilt, evenals dit bij de andere kleuren het geval is, ook bij de goudagaten nogal wat kaf onder het koren.

Hoewel bij het aankopen van vogels eigen kennis noodzakelijk is, zijn er gelukkig ook fokkers welke de aspirant koper „echt" behulpzaam zijn en een goed fokpaar verkopen in plaats van een paar vogels welke zij toevallig toch nog overcompleet hebben. Eerlijkheidshalve komt de kwaliteit der jongen het eerste jaar nog op naam van de verkoper welke het koppel ouderdieren „compleet" verkocht.

Daarna zal de nieuwe eigenaar zelf zodanig op de kleur ingespeeld dienen te zijn dat hij in staat is de kwaliteit van zijn aangekochte materiaal op peil te houden, zo mogelijk zelfs te verbeteren. Weer kom ik op mijn stokpaardje, nl., dat iedere fokker de factoren waarmee hij bij zijn eigen vogels te maken heeft dient te kennen. Hij moet weten hoe deze factoren zich t.o.v. elkaar gedragen, zodat hij met kennis van zaken kan werken aan vogels welke de standardeisen zo dicht mogelijk benaderen.

Bedoelde kennis kan de liefhebber vergaren door veel over zijn vogels te lezen, veel en goed te kijken op tentoonstellingen en bij andere liefhebbers.

In het vorige artikel hebben we de „gewone" agaat besproken, ditmaal gaan we ons met de tegenpool bezighouden, nl. de goudagaat. We beginnen weer met de „hoofdkleur" nl. alles wat betrekking heeft op het pigment.

Het pigment (melanine) gaan we weer splitsen in twee onderdelen, nl. het pigment — in — de streepjes en het pigment wat — tussen — streepsjes en eventueel ook nog op andere plaatsen aanwezig is.

De bestreping moet ook bij de goudagaat zo fijn, smal en kort mogelijk zijn. In tegenstelling tot de goudgroene mag de bestreping bij een goudagaat echter niet zo intens diep zwart zijn. Ook de pootkleur moet bij een goudagaat véél lichter zijn dan bij een groene, slechts zéér gematigd donker. Denk bij donker beslist niet aan zwart! Ik zou het een „gedekte" pootkleur willen noemen.

Bij het samenstellen van de fokpaartjes moeten we er eveneens goed op letten dat de vogels ook streepjes in de flanken hebben, bovendien mogen de flanken niet licht zijn. Dus de grondkleur in de flanken mag ten opzichte van de borstkleur niet afwijken.

Sterk pigmentverlies in de flanken doet aan de totaalkleur van de goudagaat veel afbreuk en zal bij een keuring steeds puntenaftrek geven.

Als fokker dienen we er enerzijds voor te zorgen, dat de rugstreepjes zo minimaal mogelijk worden, anderzijds zal dit nogal eens tot gevolg hebben, dat de flanktekening de „neiging" krijgt om te verdwijnen. Vooral bij de intensieve vogels hebben we daar nog wel eens last van. Wanneer we een overigens goede vogel hebben, waarvan de flanken wat licht gaan worden zullen we zo'n dier moeten paren aan een partner welke juist een uitstekende tekening in de flanken bezit. Het spreekt voor zichzelf, dat we onze jongen ook op dit punt zeer streng selecteren.

Tot hertoe spraken we over de bestreping, welke altijd wordt gevormd uit het z.g. eumelanine. Bij de goudagaat is dit eumelanine zwart van kleur.

Hoewel het op zichzelf al een hele opgave is de streping in goede banen te leiden, kampt menig fokker met het z.g. „te bruin in de rug.“ Dit bruin wordt veroorzaakt door het z.g. feomelanine, een als het ware poedervormig melanine waarvan we vooral op de rug nogal eens een vrij grote concentratie kunnen aantreffen.

Bij de meeste kleuren (m.u.v. de bruinserie), is het bezit van dit altijd bruine feomelanine een vrij hardnekkige fout, welke maar niet zo eeri, twee, drie weg te fokken is.

Meestal komen agaten en goudagaten met een te groot bruinbezit voort uit foutieve paringscombinaties, en ook wel door een minder goede werking van de 1e reductie faktor. Wanneer we nu weten dat een goudagaat in principe géén bruin op de rug mag laten zien, dienen we hiermede terdege rekening te houden bij het samenstellen van onze fokparen, dus een goudagaat niet aan vogels paren welke van huis uit veel bruin feomelanine bezitten. De groene en de bruine kanarie gebruiken we dus niet om goudagaat te fokken, hiermede halen we het bruin juist in huis. Slechts bij hoge uitzondering kan het eens noodzakelijk zijn agaat aan groen te paren, b.v. om iets blauwstructuur in de goudagaat te brengen. In dit laatste geval kiezen we een agaat man en een goudgroen popje welke slechts een minimum aan bruin bezit. Ik geef de voorkeur aan een goudgroen popje omdat poppen nu eenmaal de eigenschap hebben snel veel bruin te laten zien, dit is poppen eigen. Wanneer we nu uit een aantal goudgroene popjes de minst bruine uitkiezen om aan een agaat man te paren, dan krijgen we uit deze combinatie popjes welke alle agaat of goudagaat zijn, zodat we onmiddellijk kunnen controleren of er niet te veel bruinoverdracht heeft plaatsgevonden.

Echter ook binnen de groep agaten komen we nog veel vogels tegen welke het foutieve bruin bezitten, elke agaat is beslist nog geen goude agaat. Het spreekt dacht ik voor zichzelf dat ook deze dieren géén goede fok-exemplaren zijn, d.w.z. u krijgt er wel jongen uit, maar we zitten niet verlegen om zo maar een aantal jongen, nee, we willen goede tentoonstellingsdieren fokken. Fok liever met twee goede koppels dan met 5 of 6 koppels waarvan de jongen middelmatig of slecht zullen worden.

Wanneer we ons nogal uitgebreid met het pigment hebben bezig gehouden dan komt dit omdat het gewoon een uiterst belangrijke zaak is. Bij de gepigmenteerde kanaries noemt men het pigment niet voor niets de „hoofdkleur“.

Zoals u waarschijnlijk wel weet, zijn er bij een keuring voor de rubriek „kleur“ maxi-

maal 50 punten beschikbaar. Hiervan zijn er maar liefst max. 30 voor het pigment gereserveerd en max. 20 voor de bijkleur. Hieruit blijkt wel dat bij de gepigmenteerde vogels het pigment de belangrijkste plaats inneemt.

Ondanks dit alles mogen we de vetkleurstof (bijkleur) beslist niet verwaarlozen. Laten we daarom eens kijken wat we bij een goudagaat onder een goede bijkleur verstaan.

In de eerste plaats moet een goede goudagaat een zo hoog mogelijke geelconcentratie bezitten. Dit wordt ook wel de dubbele geelfactor genoemd. Dit volle geel moet tot in de topjes van alle veren zijn doorgedrongen, vandaar dat de eis is gesteld dat een goudagaat vol intensief moet zijn.

De volle intensieffactor werkt immers mee om het aanwezige geel volledig tot uiting te laten komen. Soms wanneer een vogel niet volledig intensief is, geeft dit een min of meer wazig effect. Men zegt dan zo'n vogel is „wat melig op de rug.“

U begrijpt dat deze meligheid afbreuk doet aan de totaalkleur, omdat hierdoor niet alleen het geel iets fletser aandoet, ook de pigmentstreepjes doen soms een weinig wazig aan, omdat de kleurloze veertopjes het uitzicht op het onderliggende pigment enigszins belemmeren. Toch is „meligheid“ een specifieke bijkleuraangelegenheid en zal als zodanig dan ook altijd in de rubriek „bijkleur“ worden bestraft, en niet in de hoofdkleur.

In de praktijk blijkt dat de goudagaat popjes veel sneller met deze meligheid behebt zijn dan de mannen. Wanneer we goudagaten willen insturen op een tentoonstelling, zullen het in verreweg de meeste gevallen de mannen zijn welke het best aan alle eisen kunnen voldoen.

Met betrekking tot de bijkleur is er nog iets dat onze aandacht vraagt. In de standaard-eisen van de N.B.v.V. staat nl. dat de goudagaat in het bezit „mag“ zijn van een matige blauwstructuur (citroenfactor), mits de vogel hierdoor maar niet te hard van kleur wordt.

Door het bezit van een weinig van deze blauwstructuur zal de goudtint iets meer sprekend worden, ook al omdat deze blauwstructuur de eigenschap bezit het bruin in de rug wat te verdringen. Het toestaan van deze citroenfactor in de goudagaat is nog van vrij recente datum. In vroeger jaren mocht dit beslist niet, men verlangde toen een zuivere goudtint waarin geen spootje van de blauwfactor aanwezig mocht zijn.

Ook nu nog zijn er goudagaat fokkers die weliswaar toegeven dat een weinig blauwstructuur de goudagaat wat meer helder maakt, foktechnisch vinden zij de blauwfactor juist een handicap. Zij stellen dat deze blauwfactor hen zeer beperkt bij het samen-

Wissel

De

stellen van de fokparen. Geldt ditzelfde echter ook niet voor verschillende andere kleuren? Het is juist dat men voor het fokken van goed goudagaat slechts een beperkte keuze heeft, immers groen en bruin vallen vanwege hun bruinbezit al af en de paring van goudagaat maal isabel is met betrekking tot de blauwfactor eveneens minder aantrekkelijk. De isabel mag, gezien vanuit de standaard, geen citroentint bezitten en dit zou er door paring aan goudagaat wél inkomen.

En last but not least, ook de gewone agaats, zoals ik die reeds in een vorig artikel besproken heb, mag eveneens de blauwfactor niet bezitten.

Uit een en ander blijkt wel, dat het fokken van goed goudagaat echt een kwestie is van specialisatie. Voor de fokker zal dit inhouden, dat hij naast zijn min of meer goede goudagaten waarmee hij op een tentoonstelling kan uitkomen, ook steeds een aantal, in wezen foutieve kleuren voorhanden moet hebben, zoals agaats en/of isabel met blauwstructuur.

Deze laatsten moet men zuiver als fokdieren beschouwen. Zij zijn niet geschikt om er op een tentoonstelling mee uit te komen.

Nu nog iets over de zuiverheid van de goudtint. Menig fokker van goudagaat kampt met het nare verschijnsel dat zijn vogels aan de kop, vooral bij de snavel inplant veel te warm van kleur zijn. Trouwens overal waar de bevedering zeer kort is krijgt de goudtint ter plaatse nogal eens de „neiging” op oranje te gaan gelijken, ook al is er nimmer oranje ingefokt.

Genoemd euvel komt dikwijls naar voren wanneer men té intensieve vogels aan elkaar paart. Dit is vooral het geval bij de paring van een z.g. half intensieve agaats man met een hoge graad van geelbezit maal een goudagaats popje.

Uit deze laatste paring komen in de regel wel veel goudagaten, maar wanneer deze jongen een onzuivere kleur boven de snavel krijgen, schieten we er in feite niets mee op, sterker nog, we hebben weer een jaar verprutst.

De meest goede combinatie is m.i. de paring van een goudagaats man aan een gewone agaats pop. Deze combinatie geeft ons in aantal wel iets minder goudagaten, maar deze zullen in de regel veel minder last van kleuronzuiverheid boven de snavels hebben.

De oude goudagaats man moet natuurlijk zo fijn mogelijk gestreept zijn, de volle intensiefactor en een zo hoog mogelijke graad van geel, d.w.z. de dubbele geelfactor bezitten. Verder juist zoveel blauwstructuur (citraentfactor), dat het geel wel mooi helder is, zonder dat het totaalbeeld te groen wordt.

Het popje, „gewoon” agaats met „enkelvoudige” geelfactor, moet als het even kan, eveneens een lichte citroentint bezitten. Zoek ook weer een agaats popje uit welke zo fijn mogelijk bestreept is, een goede flanktekening bezit en zo weinig mogelijk bruin op de rug laat zien. Let er bij beide vogels op dat het pigment in de gehele bovenkop goed doorloopt. Bovenstaande paring geeft ons alleen agaats en goudagats jongen, zowel mannen als poppen. Het voordeel van deze paring is m.i. dat de fokker aan het einde van het fokseizoen over meerdere jongen van dezelfde keur beschikt, wat voor hem de mogelijkheid schept wat strenger te selecteren.

Een combinatie welke eveneens een redelijke kans geeft om goede goudagaten te fokken is de paring: goudagaats man, zoals bij de vorige paring omschreven (eveneens fokzuiver) maal een isabel popje. Aangezien we er van uitgaan onze jongen wat blauwstructuur zullen moeten krijgen, zullen ook de ouders deze factor dienen te bezitten. Voor mooi, zouden we dus moeten kunnen beschikken over een isabel pop welke een ietsje de citroentint laat zien. Als isabel is deze vogel niet goed, maar voor het fokken van goudagaats juist waardevol. Ook de streping van dit isabel popje moet zo zacht mogelijk zijn. Mits de goudagaats man homozygoot is, dit wil zeggen dat hij geen andere dan zijn eigen pigment kleur kan vererven, zullen alle jongen uit deze combinatie agaten en goudagaten worden, zowel de mannen als de poppen. Als bijzonderheid vermeld ik er bij dat alle jonge mannen, naast agaats, nu ook isabel kunnen vererven. Op deze isabel verervende agaats mannen komen we bij de behandeling van de isabellen nog wel eens terug.

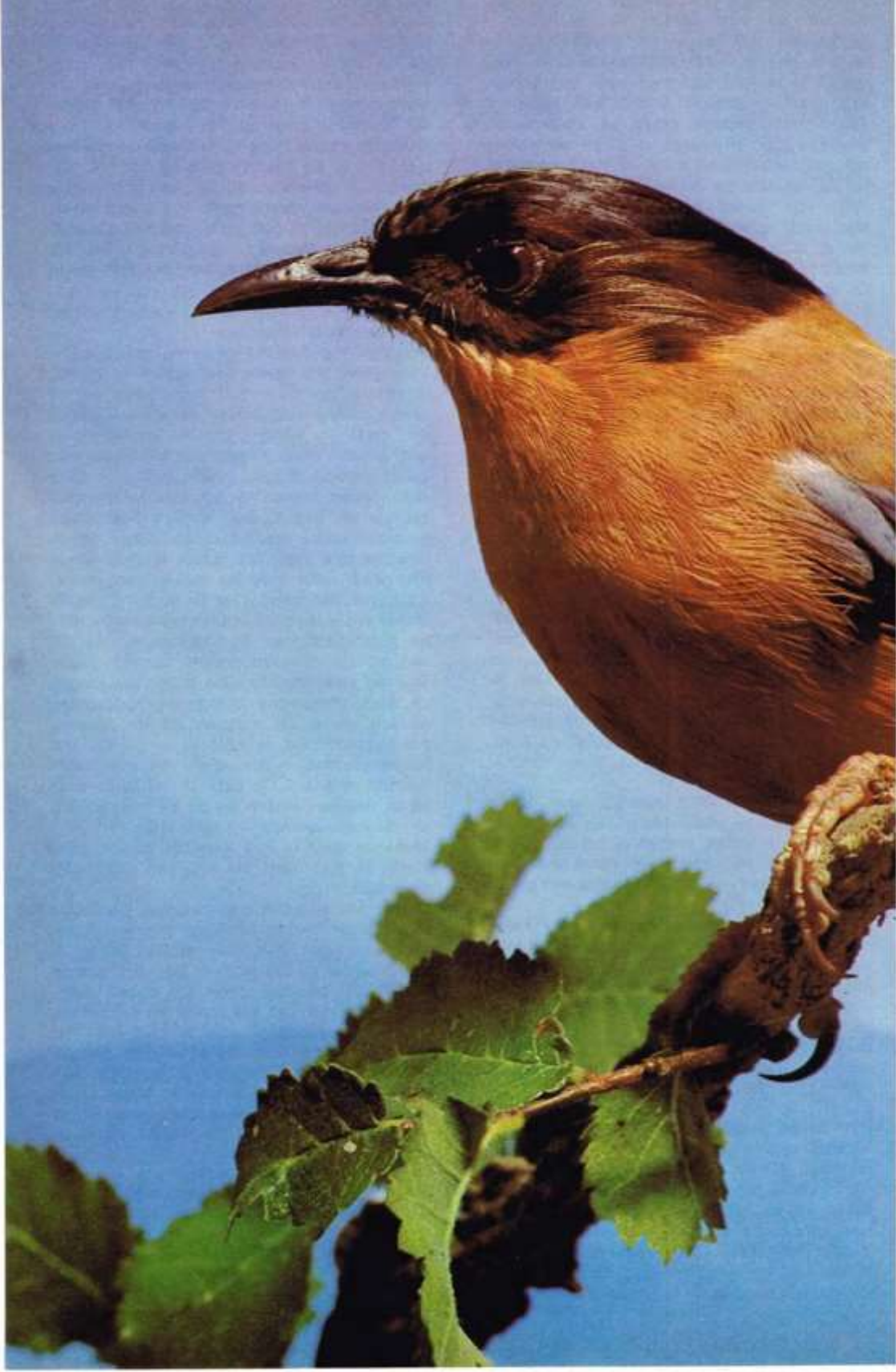
Tenslotte geef ik nog even de omschrijving zoals de standaard die van een goudagaats weergeeft.

Goudagaats is agaats met dubbele geelfactor plus intensiefactor. Minimaal pigment, fijne, korte streepjes zijn hier vereist. Bruin, of schimmel in de rug is fout. Mag een matige blauwfactor bezitten, doch niet in een zodanige vorm dat het helgroene type ontstaat. De heldere goudgetinte vogel gaat voor het matte onzuivere type. De kleur over het gehele lichaam zo gelijkmatig mogelijk verdeeld. Baardstreepjes symmetrisch aan beide zijden. Een goede, volle intensiefactor is gewenst. Snavel, pootjes en nagels egaal en gematigd donker van kleur.

Veel voorkomende fouten zijn:

Streping te breed en te lang; rug te bruin; gemis aan flanktekening; afwijkende kleur in de flanken (te licht t.o.v. de rest v.d. bevedering); goudtint niet geheel zuiver van kleur; niet geheel intensief; pootjes te donker van kleur.

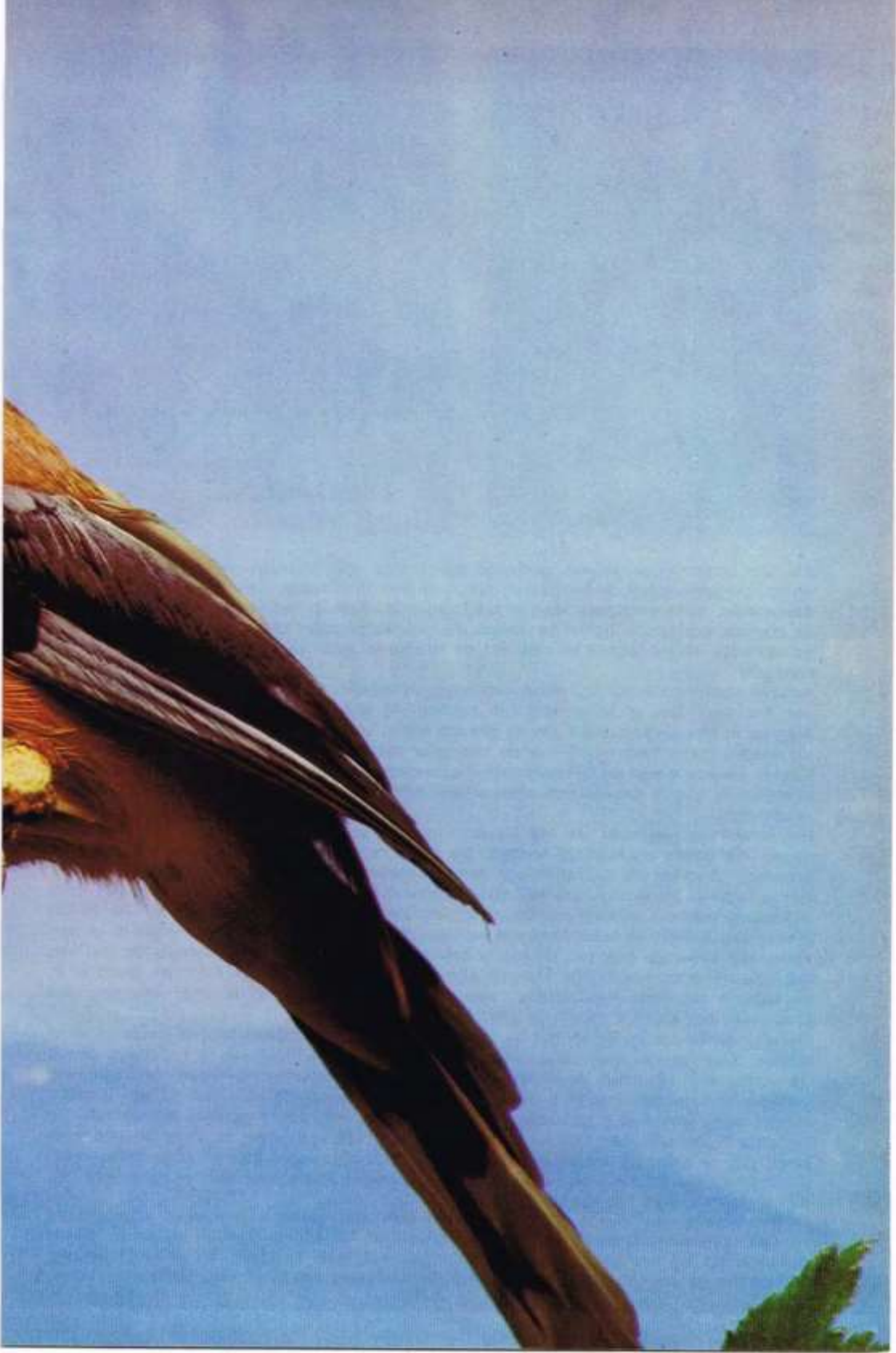

Ussel

De

Ussel

De

Charles Everitt

DE ZWARTKOP- TIMALIE

Als een ideale vogel in een gemengd gezelschap van vruchten- en insecteneters, die bovendien gemakkelijk te houden is, kan ik de zwartkoptimalie (*Leioptila capistrata*) zeker aanbevelen. Timalies komen voor in de noordelijke streken van India, Pakistan, Birma en de hieraan grenzende oostelijke staten. De zwartkoptimalie komt echter in een beperkt gebied voor, nl. de lagere heuvels van de Himalaya, waar ze zich in de beboste streken ophouden.

Het zijn standvogels, die zich alleen wat hoger of lager in de heuvels ophouden, afhankelijk van het weer. Dat ze winterhard zijn hebben wij ervaren met de vogels in de Boehm Aviaries in New Jersey, U.S.A., in de strenge winter van 1960-1961. Van vroeg in december tot midden maart hadden wij hier de strengste winter sinds jaren, waarbij wij vrijwel niet zonder sneeuw waren en het vele dagen achtereen meer dan 12° C vroom. Deze maanden brachten de vogels door in een open voliëre, waarbij ze geen enkel teken van onbehagen vertoonden.

Het broedresultaat, waar we het nu over zullen hebben, had plaats in 1961, juist met vogels die buiten overwinterd hadden. De geslachten zijn gelijk van kleur, maar bij het broedpaar merkten wij op dat de pop een wat kortere en dikkere snavel had dan de man. Het verschil is zo gering, dat het alleen gebruikt zou kunnen worden als indicatie voor het sexen, wanneer wij over meerdere vogels kunnen beschikken. De vogels zijn ca. 23 cm groot, de zijanten en bovenkant van de kop, die van een borstelige kuif voorzien is, zijn zwart. Het bovenste deel van de rug is grijs-bruin, het onderste deel evenals de rest van het lichaam is rood-bruin. De vleugels zijn blauw-grijs met wat rood-bruin en zwart er in en hebben een witte band midden over de dekveren. De staart is lang, de veren zijn rood-bruin met asgrijze zomen en een zwarte band.

Het zijn echte boavogels en om ze in een beplante voliëre goed tot hun recht te laten komen, wordt aangeraden zwaar begroeide bomen tot een minimum te beperken, omdat de vogels zich praktisch de hele dag in de bomen ophouden en alleen de begroeiing verlaten om voedsel te zoeken. Hun gezang, als het tenminste zo genoemd kan worden, is niet meer dan rustig gekwetter. Zij hebben wel een doordringende alarmkreet, die ze laten horen wanneer een mens nadert of wanneer een vogel te dicht bij hun nest komt. Om te weten te komen waar de jongen zich ophouden, behoeft men alleen maar door de voliëre te lopen en zodra men de alarmkreet hoort, kan men er zeker van zijn dat de jongen vlakbij in de buurt zijn.

In een voliëre van 20 x 13 meter bevonden zich een zestigtal vogels in ongeveer 24 verschillende soorten, waaronder 4 zwartkoptimalies. De 4 vogels waren steeds bij elkaar gebleven tot wij vroeg in juli 1961 bemerkten dat twee zich van de anderen afzijdig hielden en op de 15e begonnen ze met de nestbouw boven in een Canadese kervel.

Het nest bevond zich ongeveer 3 meter boven de grond, maar gelukkig stond de boom in een hoek van de volièrre, zodat wij vanaf het dak van een aangrenzende vlucht het nest toch in de gaten konden houden. Het was opmerkelijk dat de vogels direct gealarmeerd waren wanneer we het nest vanaf het dak van de belende volièrre in ogenschouw namen. Het open komvormige nest was gemaakt van takjes, grasstengels en vezels en afgewerkt van binnen met dennenaalden en hondehaar.

Beide vogels werkten aan het nest, maar de pop zorgde voor de afwerking. Het eerste ei, blauwgroen met roodbruine vlekjes, werd op 24 juli gelegd, het tweede ei de daaropvolgende dag. Ook het broeden gebeurde door de beide vogels en na 14 dagen kwam één ei uit. Het jong was bedekt met lang, haarachtig, lichtbruin dons. Het tweede ei kwam niet uit, maar we kregen helaas geen kans het uit het nest te halen om de maten op te nemen, want na 2 dagen was het ei verdwenen. Het jong werd alleen met levend voer grootgebracht. Ieder uur kregen de vogels meelwormen en maden, waarbij ze natuurlijk zelf ook nog aardig wat insecten in de begroeiing van de volièrre snapten. Toen het jong 5 dagen oud was, kwamen de veren door en had het de oogjes open, maar het verliet het nest pas toen het 16 dagen oud was.

De kleur van de bevedering was praktisch gelijk aan die van de ouders, maar het miste de lange staart en de kuif leek meer op een zwarte „cap”. Het vliegen ging het jong niet best af en de eerste week verbleef het dan ook hoofdzakelijk in de lage struiken en op de grond. Pas toen het 5 weken oud was, kon het jong zo goed vliegen dat het zich bij de ouders boven in de bomen kon voegen. Nu was het vogeltje ook zelfstandig en de twee andere timalies voegden zich weer bij hen, zodat we nu een groep van 5 vogels hadden. Als insectenetters is hun basismenu een goed universeelvoer, gesneden runderhart en wat fruit als bessen en appels.

Zoals ik reeds in het begin schreef, de vogels zijn gemakkelijk te houden, niet vechtlustig en buiten het broedseizoen gezellig levend met de anderen, maar ook in het broedseizoen zijn ze niet merkbaar aggressief. Verder zijn ze winterhard en worden regelmatig geïmporteerd, zodat ze alle goede eigenschappen hebben om in aanmerking te komen als aanvulling van de volièrrebevolking.

GEZA SEPT

**Voorkomt en geneest
virusziekten en infecties.**

Een goedkoop en
afdoend middel dat
eenvoudig toegepast kan
worden:

enige druppels aan het
drinkwater toevoegen
is voldoende.

Populierstraat 121-123
Tel. 070-323930; Den Haag

**W. ROUPPE
VAN DER VOORT**

Dit Engelse preparaat, dat met het
zaad of voeder wordt vermengd,
verbetert enorm de algemene con-
ditie van al uw vogels. Betere
broeduitkomsten, snelle en mooie
bevedering, vooral na de rui.

Voorkomt nervositeit, veren pikken
en bloedarmoede. Bevordert de
zang van alle zangvogels!

Verpakkingen f 1,20, f 3,10 en
f 11,05 bij uw dierenspeciaalzaak.
Gratis PYM-folder; N.M.I. - afd. OV,
postbus 40. Lunteren.

weet ù wat er allemaal in los voer kan zitten

Heeft u zich wel eens gerealiseerd hoe kwetsbaar los voer is voor allerlei invloeden van buitenaf. Open en bloot ligt het daar en zelfs met de grootst mogelijke voorzorg is het desondanks toegankelijk voor vuil, stof en eventueel zelfs besmetting. Iedereen kan het in zijn handen nemen, maar iedereen is niet even zindelijk. Het gevaar dat u uw vogels besmet of verontreinigd voer toedient is dus levensgroot aanwezig. De één mengt zus en de ander zo. Bij los voer heeft u dus geen enkele garantie voor een juiste samenstelling. Dat mag u van de detaillist ook niet verlangen omdat het schonen, zuiveren en mengen van voeders alleen mogelijk is met kostbare apparatuur en dus het werk van specialisten is zoals Witte Molen. Daarom kan Witte Molen u die garantie wél geven. Dat is ook de reden waarom Witte Molen zijn voeders zo goed verpakt.

de beste vogelvoeders, hygiënisch verpakt

Walter Maas

DE PAUW

Foto Horst Müller.

De bijzonder geslaagde kleurenfoto van de pauw toont deze vogel in al zijn pracht en praal. Het pronken van een pauw heeft altijd veel bekijks, het is een imposant gezicht zo'n vogel met de uitgewaaierde staart, waarin de kleurige vlekken als ogen schitteren. In vogel- en dierenparken is er van de zijde van de bezoekers dan ook altijd grote vraag naar uitgevallen pauwenstaartveren.

De pauw, die ook wel blauwe pauw genoemd wordt, bewoont de dichte jungle van India, waar ze in de Himalaya tot een hoogte van 1500 m voorkomen, Ceylon en Oost-Pakistan. Meestal leven ze in de omgeving van rivieren en beekjes. Ze zijn zeer schuw en sluipen bij gevaar weg in de dichte ondergroei, alleen in noodgevallen vliegen ze op. Ze eten granen, zaden, jonge scheuten van planten, insecten, hagedissen en slangen. In

gebieden waar pauwen leven komen vaak niet veel kobra's meer voor, doordat de pauwen de jonge kobra's opeten.

Pauwen zijn polygaam en de harem bestaat uit 4 of 5 hennen, waaraan zij zich na de paring niet veel meer laten gelegen liggen. De hennen zoeken een nestplaats op en moeten alleen zorgen voor het uitbroeden van de eieren en het grootbrengen van de jongen.

Pauwen worden meestal vrijlopend gehouden, want een vollère zou zeer grote afmetingen moeten hebben. In een zeer grote tuin heeft men van de vogels weinig last, in een kleinere tuin worden nog wel eens vernielingen aan planten en struiken aangericht. Wie pauwen wil gaan houden moet wel rekening houden met hun bijzonder harde en doordringende geschreeuw, dat ze 's morgens en 's avonds vaak langdurig laten horen en dat

wel eens narigheid met de buren kan opleveren.

Als voedsel krijgen ze een zaadmengsel, dat ook voor hoenders wordt gebruikt, het zg. kippevoer en groenvoer. Insekten, wormen e.d. scharrelen ze in de tuin zelf wel op. Voor de wintermaanden moet een nachthok aanwezig zijn. Per haan kan men 4 of 5 hennen houden. Deze pauwensoort is niet agressief tegenover andere vogels, zoals kippen of fazanten en in de broedtijd ook niet tegenover mensen, dit in tegenstelling tot de groene pauw die in de broedtijd wel op mensen wil afkomen. Een nest maken de hennen niet, ze leggen de eieren soms een aardig

eindje uit elkaar en tegen de tijd dat het legsel compleet is, zoeken ze de eieren bij elkaar en beginnen met broeden. Van hooi en gras kan men een verhoging op het gras maken, die de hennen dan meestal wel als nest accepteren.

De jongen krijgen de eerste tijd kuikenvoer, kort gesneden groenvoer en meelwormen te eten, later ook gierst en andere kleine zaden.

Pauwen zijn mooie en dankbare vogels, die echter een flinke ruimte nodig hebben en daardoor alleen gehouden kunnen worden door liefhebbers die niet in de grote steden wonen.

Bird specialist

Vrijblijvend kunnen wij u aanbieden alle soorten kanaries, Australische prachtvinken, Afrikaanse vinken, Zuid Amerikaanse vinken, alle soorten parkietachtigen, diverse soorten toucans, siereendjes, kwartels, flamingo's, zwanen, papegaaien, ara's, enz. enz. Steeds duizenden vogels in voorraad.

Wij vragen te koop: alle soorten sier- en watervogels.

BLANKESTIJN'S VOGELHANDEL

Dahliastraat 39 - Veendaal - Telefoon 08385 - 12367

HET ORIGINELE

natuurlijke pigmento
liquido voor rode kanaries

IS

Necareco

Het is het niet te overtreffen Italiaanse product, gebruikt door kwekers in de gehele wereld, dat honderden imitaties op de markt heeft.

Vraagt Uw leverancier om het product in de originele verpakking van 30 of 170 cc.

HEEFT EEN PRODUCT GEGARANDEERD
DOOR HET MERK ENIG - UONIG (ITALIË)

Wij hebben regelmatig voorradig duizenden Tropische Vogels
Austr. Prachtvinken
Spreeuwen - Kardinalen
grote en kleine Parkieten
Duiven - Kwartels - Fazanten
Kanaries - Papegaaien etc.

Vogelhandel „Benny Slagers”
Dorpsstraat 79 - Enter (Ov.)
Telefoon 05478 - 6 82
's Zondags tot 2 uur.

H.H. Verenigingsbesturen!

Wilt u uw leden een leuke en leerzame avond aanbieden?

Wij komen het a.s. seizoen met

4 verschillende dia-avonden
uit.

Neemt eens vrijblijvend contact met ons op of vraag de folder van ons aan.

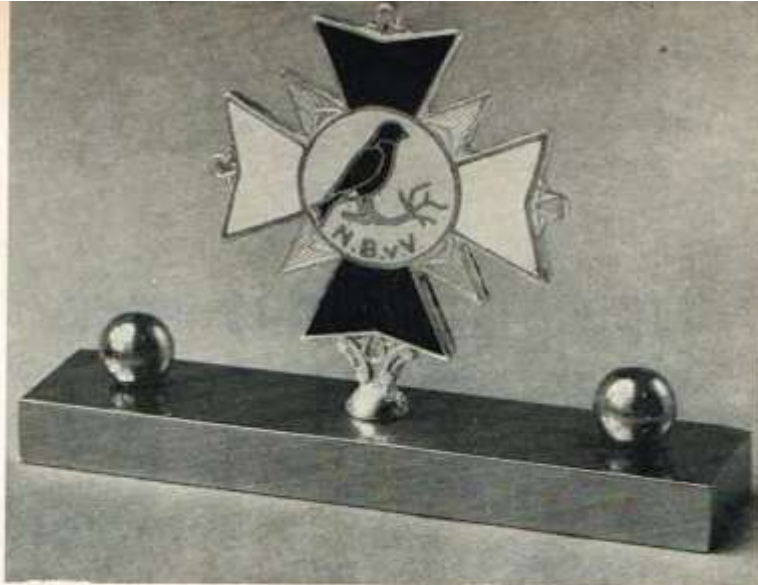
BAREND CRUIJFF's

Vogel en Dierenhandel

Achterdijk 46 - Purmerend - Tel. 02990 - 24776

BONDS- PRIJZEN 1971 1972

De voor uw afdeling bestemde bondsprijzen, i.c. het bondskruis en de bondsmedailles, zullen worden toegezonden na ontvangst van het ingevulde en ondertekende verzekeringsformulier. Wilt u tijdig de prijzen in uw bezit hebben, dan doet u er goed aan direkt na de sluiting van inschrijving van uw tentoonstelling het verzekeringsformulier aan het bondsbureau te zenden.

Elke afdeling ontvangt voor zijn afdelingstentoonstelling één bondskruis en voor elke zestig vogels een bondsmedaille.

Het bondskruis dient te worden toegekend aan de hoogst gewaardeerde vogel eigen kweek laatste broedjaar. Wat onder eigen kweek en laatste broedjaar wordt verstaan, kunt u vinden in het vraagprogramma. Zo zullen bijvoorbeeld grote parkieten en tropische vogels die in 1970 zijn gekweekt ook dit seizoen nog als eigen kweek laatste broedjaar kunnen worden ingezonden. Als eigen kweek wordt ook verstaan bijvoorbeeld open klas wildzang, een aantal grote parkieten en een aantal tropische vogels niet zijnde eigen kweek.

Bepaal vooraf in uw afdelingsvergadering voor welke groep dit jaar het bondskruis wordt beschikbaar gesteld. U weet dat het vaak moeilijk uitkomt om uit die grote groep van vogelsoorten slechts één vogel als zogenaamd generaal kampioen te bestempelen. Wanneer u op uw afdelingstentoonstelling alle soorten vogels aanwezig heeft, is het verstandig om deze te formeren in drie hoofdgroepen te weten zangkanaries, kleur-vormen postuurkanaries, en alle overige soorten. Deze vogels worden gekeurd door drie groepen van keurmeesters en onderling per groep is het dan gemakkelijk de hoogst gewaardeerde vogel vast te stellen. Nogmaals, stelt

een en ander wel vóóraf vast zodat iedere inzender er wetende van is.

De bondsmedailles mochten eveneens worden toegekend aan eigen kweek vogels laatste broedjaar.

Wij verzoeken u aandachtig te lezen hetgeen over dit onderwerp in het groene boekje op pagina 16 en verder is gesteld.

Voor de distriktwedstrijden wordt per hoofdgroep een bondskruis beschikbaar gesteld. Tevens wordt er een extra bondskruis beschikbaar gesteld voor de stammen indien zij niet meedingen naar de individuele prijzen. De distriktwedstrijden geschieden onder supervisie van het distriktbestuur en de distriktvoorzitters zijn medebelast met de juiste toekenning van de bondsprijzen.

Tentoonstellingskooien

Zorg dat uw tentoonstellingsmateriaal aan de gestelde eisen voldoet. Zwarte fronten is niet toegestaan. Zie ook pagina 19 in het groene boekje.

Door medewerking van onze afdeling Rucphen beschikken wij thans over zeer goede werktekeningen voor het zelf vervaardigen van standaard TT kooien. Deze tekeningen zijn gratis op het bondsbureau verkrijgbaar.

Propaganda

Gelijk met uw bondsprijzen zal er u propagandamateriaal worden toegezonden. Maak er goed gebruik van en neem de gelegenheid te baat om weer een aantal nieuwe leden te winnen. De tentoonstellingstijd is daarvoor de meest ideale tijd en bovendien kunnen we nog best wat leden gebruiken. We hadden immers afgesproken om nog dit jaar eens ruim boven die 40.000 uit te komen? Wij wensen u een in alle opzichten geslaagde tentoonstelling.

de „echte“ spiegelwida is, maar een ondersoort, die alleen maar voorkomt in oostelijk Afrika en dan ook wel Abessijnse spiegelwida wordt genoemd.

Geelschouderwida

De geelschouderwida (*Euplectes macrourus macrourus*) is een subspecie van de geelrug- of geelmantelwida (*Euplectes macrourus macrourus*) en heeft als woongebied Eritrea, Ethiopië, West-Kenia en Oeganda. Daar kan men ze in grote aantallen aantreffen, niet zelden in gezelschap van andere wida-soorten. Buiten de broedtijd kan men de geslachten haast niet meer van elkaar onderscheiden: mannetjes en vrouwtjes, alsmede de nog onvolwassen jongen (de heren zijn eerst na twee jaar geslachtsrijp) zijn vrijwel identiek, de mannetjes een tikje groter (hetwat muskleurig, met op de rug vrij brede zwarte streepjes). Als ze in dit kleed worden ingevoerd is uitermate lastig zo niet onmogelijk te zeggen wie een hij en wie een zij is. Heeft men echter een „hij“ te pakken, dan kan men na bepaalde tijd een natuurwonder van de eerste orde meemaken: de overgang van het „rustkleed“ naar het fantastische prachtkleed. Tweemaal per jaar vindt zo'n volledige rui plaats: de nieuwe veren drukken de oude één voor één weg en het „verse“ pakje komt te voorschijn! Dat is een verschijnsel bij de wida's (en ook de wevers en

weduwe-vogels) waar een liefhebber altijd weer intens van zal genieten.

De geelschouderwida hebben als biotoop het liefst hooggelegen weiden, maar komen eveneens voor in moerassige terreinen en langs weelderig begroeide oevers van rivieren en beken. Graag wordt in troepen geopereerd, maar als de broedtijd nadert gaan de heertjes met een aantal dames op zoek naar een goede nestplaats. Om de dames te imponeren gaat een mannetje op een uitstekend lets — de top van een halm of het uiteinde van een dunne tak — zitten en gaat een zangshow ten beste geven. Hij richt zich zo steil mogelijk op, zet zijn halsveertjes uit, steekt de snavel naar beneden en laat de vlerkjes hangen. Zijn zang is echter allerminst een lieflijk gekweel, maar eerder een snorren of sissen. (Ook de roep van mijnheer stelt niet veel voor want het is niets meer dan een melancholiek fluitje.) Soms vliegt hij even op en met zijn staart wapperend aan zijn body, zweeft hij zwevend of fladderdansend ongeveer boven dezelfde plaats. De vlucht van deze wida's is over het algemeen vrij laag boven de grond; moeten ze zich bewegen door het struikgewas, dan geschiedt zulks half vliegend half lopend of springend. In het hoge gras, meestal op hoogten van ongeveer een meter, worden de nesten gebouwd. Deze vrij doorzichtige bouwsels worden gemaakt van fijne grassen, niet uitsluit-

tend droge maar eveneens levende sprietjes; de ingang tot de nestkom bevindt zich opzij. (Mannetjes bouwen tevens nog zogenaamde speel- of slaapnesten). Er worden twee tot vier eitjes gelegd, die volgens zeggen veel weg hebben van kleine kraaie-eieren: op blauwachtige ondergrond een vrij groot aantal olijfbuine vlekjes. Zij worden door het vrouwtje uitgebroed, iets wat ongeveer twee weken duurt. In het begin wordt het kroost vrijwel uitsluitend voorzien van insecten, maar later krijgen ze ook zaadjes te verorberen. De jongen vliegen uit als ze een week of drie oud zijn. (In de volière dient men bij pasgeboren jongen te zorgen, dat er voldoende dierlijk voedsel is, vooral levende insecten. Na een paar dagen willen de vrouwtjes ook wel eivoer, geweekt brood en zaden gebruiken om dit de jongen toe te stoppen. Rutgers adviseert het in voorraad houden van gekiemde en voorgeweekte zaden, althans voor de nominaatvorm. Later verzamelen diverse families zich weer en gaan op foerage uit. De boeren zien ze echter liever gaan dan komen, want als de vogels een akker ontdekken met rijpend graan, zijn de eigenaars nog niet happy, want de wida's richten niet zelden een enorme ravage aan! (Wat dat betreft doen ze denken aan de rijstvogels en nonnetjes in Indonesië, die de rijstvelden af en toe plunderen!)

De spiegelwida, althans de afgebeelde ondersoort *Euplectes albonotatus eques*, bewoont een groot deel van oostelijk Afrika, terwijl de nominaatvorm aanzienlijk zuidelijker domicilie heeft. Op sommige plaatsen overlappen de woongebieden elkaar en treft men in de gele schoudervlek van de spiegelwida een beetje rood aan, terwijl men Abessijnse zlet met wat geel in het rood. (De Duitsers noemen deze wida „Widafink mit zimmerrotem Schulterfleck“ (Wida met de kaneelrode schoudervlek).

Ook bij deze soort zijn de vrouwtjes weer muskleurig getekend en vrijwel gelijk aan de heren in hun rustkleed. Maar als de paartijd nadert ondergaan de heren een metamorfose en verschijnt allengs het prachtkleed. Is dat eenmaal een feit, dan neemt een mannetje een aantal dames onder zijn hoede (soms wel zes tot twaalf!) en bakent een territorium af, een terrein dat circa vijftig bij vijftig meter groot is. Daar neemt de haremheer plaats op een uitstekende grashalm en terwijl hij heen en weer wiegt, laat hij een kwetterend liedje horen, dat niet onmuzikaal aandoet. Tussen de lange grashalmen worden de nesten gebouwd; deze hebben een ovale vorm met een flink vlieggat aan de zijkant. De bouwmaterialen bestaan uit de halmen en stengels van grassen, terwijl de binnenkant wordt vervaardigd van hele dunne

grastopjes. Er worden twee of drie bleekgroene eitjes gelegd die voorzien zijn van bruine en grijze streepjes en vlekjes. Terwijl de dames hun broedplicht vervullen (ongeveer twee weken) houdt het mannetje boven het broedareaal zijn zwevende en fladderende baltsvluchten. Naar verluidt vliegen de spiegelwida's sneller en doorgaans hoger dan de overige familieleden.

Abessijnse spiegelwida's worden minder vaak geïmporteerd dan de „echte“ witvleugelwida's zoals de spiegelwida's ook wel worden genoemd. In de volière dient men er wel rekening mee te houden, dat de mannetjes in de broedtijd erg agressief worden (iets wat geldt voor alle wida's) en door het onrustig heen en weer vliegen met wapperende „hannaastaart“ andere vogels nogal eens aan het schrikken maken.

Het voedsel van deze wida's bestaat uit zaden van grassen, onkruiden enz., maar ook bij deze dieren zijn rijpende granen allerminst veilig! Zijn er jongen in een volière, zorgt u er dan wel voor dat er voldoende levende insecten voorradig zijn.

EXAMEN KLEURKANARIES VOOR ADSPIRANT-KEURMEESTERS

Op 2 oktober 1971 zal het theoretische gedeelte van het examen voor Keurmeester van kleurkanaries gehouden worden. Dit zal plaats vinden in „Ons Gebouw“, Havenstraat, Hilversum, aanvang 11 uur. Het praktische gedeelte volgt dan voor deze geslaagden op 16 oktober 1971 te Roosendaal, „Glidenhuls“, Damstraat 48, aanvang 11 uur. Zij die hiervoor in aanmerking wensen te komen kunnen zich opgeven tot UITERLIJK 12 september 1971 bij Chr. Ackermans, Vijfhuizenberg 82, Roosendaal (N.Br.). Men moet wel aan de gestelde normen hebben voldaan, en een schriftelijke opgave doen van het juiste aantal bijkeuringen met datum, plaats en bij welke keurmeesters deze zijn afgelegd. Na gebleken geschiktheid volgens ingekomen rapporten krijgt u dan een persoonlijke oproep om aan het examen deel te nemen.

Hier volgt tevens nog een bericht voor toekomstige Adspiranten voor Keurmeester van kleurkanaries. De eerstvolgende kleurtest voor deze functie zal pas worden afgenomen in januari 1973 te Rotterdam. Door het grote aantal lopende kandidaten is enige stabilisatie gewenst, een juiste oproep volgt ter zijner tijd in Onze Vogels.

Namens de Techn.-Comm.
Chr. Ackermans.

HET T.T. SEIZOEN VOOR DE KEURMEESTER

Niet alleen voor de T.T.-besturen maar ook voor de keurmeesters breekt een drukke tijd aan en wordt er veel van hun kunde en takt gevraagd. De keurmeesters doen gemiddeld 10 à 12 keuringen per seizoen, zij moeten vele kilometers reizen per dag om op de plaats van bestemming te komen. Het reizen op zich zelf is al vermoeiend, maar de afdelingen moeten waar ook te lande een keurmeester hebben om hun vogels te laten keuren.

Het gehele jaar door worden er voor de keurmeesters studiedagen gehouden, er wordt steeds meer van onze keurmeesters gevraagd, het houdt verband met de ontwikkelingen van de nieuwe kleuren en de speciaalclubs in onze bond.

Deze kwekers vragen een juiste beoordeling van hun vogels, het zijn de kweekprodukten van de kweker die kosten noch moeite heeft gespaard om een goede vogel te kweken. De keurmeester moet deze vogel in enkele minuten beoordelen en daarvan een keurbriefje schrijven zoals de N.B.v.V. dat voorschrijft. De kweker kan dan ook eisen dat zijn vogel serieus en gewetensvol op zijn juiste kwaliteit beoordeeld wordt. De inzender mag van de keurmeester eisen, mits hij niet te veel vogels te keuren heeft, een goed gemotiveerd keurbriefje te maken met vermelding van het waarom hij in de verschillende rubrieken punten heeft afgetrokken.

Dit houdt in dat het keurbriefje niet alleen een puntenlijst is. Voor mij zijn de opmerkingen door de keurmeester daarop geplaatst het belangrijkste en dat geldt voornamelijk voor de

zgn. standaardvogels. Deze opmerkingen zijn toch richtlijnen voor de kweker en tevens een verantwoording van het werk van de keurmeester. Wie niet veel schrijft heeft niet veel te verantwoorden, maar juist dat gevoel van verantwoording moet een keurmeester hebben. Keurbriefjes *zonder opmerkingen* waarop strafpunten zijn geplaatst zijn mijn inziens voor de inzender en kweker waardeloos. Een verantwoordelijk werk zullen zij het gehele seizoen door hebben te verrichten. Moeilijke beslissingen zullen zij moeten nemen, waarbij zij hun taak serieus op moeten vatten, zij zijn dit tegenover de inzender en kweker verplicht. Daarnaast dient de inzender te beseffen, dat ook een keurmeester niet onfeilbaar is. Ons keurmeesterskorps is ook niet onfeilbaar. Als het tentoonstellingsseizoen afgelopen is komen er ook wel klachten binnen bij de technische commissies. Gezien het aantal keuringen wat er verricht wordt door de keurmeesters is dit maar minimaal en dit wijst toch op een goed homogeen keurmeesterskorps. Mogen de keurmeesters in het komende seizoen op uw aller medewerking rekenen om de keuringen zo goed mogelijk te doen verlopen?

Tot slot nog dit, de keurmeesters houden dit jaar een tentoonstelling tijdens de bondsshow te Rotterdam, waar dan voor de keurmeesters ook een prijsje te winnen valt. Mochten er afdelingen zijn die voor deze tentoonstelling wat beschikbaar willen stellen, dan kunnen zij dit zenden aan het bondsbureau te Bergen op Zoom, met vermelding „Keurmeesters T.T.". Namens de keurmeesters dank ik u bij voorbaat. Wij rekenen op u en u kunt op onze keurmeesters rekenen.

W. J. Mulder.

404

INSECTICIDE **doodt insecten**

ONSCHADELIJK / GIFVRIJ

VERENIGINGSBESTUREN!

Kan ook uw vereniging geld gebruiken?
Houd dan een tegelverkoop-actie!

Bestel bij ons wand-tegels met vogel-afbeeldingen in meerdere kleuren (handwerk) met of zonder thermometer, eventueel met opdruk van uw verenigingsnaam etc.
Ook pracht JUBILEUMGESCHENK
Vraag vandaag nog model-tegel met prijs.

Kunstdrukkerij PALET - Den Haag
Swanenburgstraat 46 - Tel. 070 - 67 59 89
Postbus 3611

VOGELLIEFHEBBERS

lezen maandelijks

De Vogelwereld

Het tijdschrift van de A.O.B. verschijnt op minstens 48 blz. en bevat steeds artikelen over kanaries, exoten, parkieten en inheemse vogels en is regelmatig geïllustreerd met prachtige kleurplaten.

Abonnement per jaar (oktober tot en met september) f 11.— per jaargang, te storten op postgiro 115834 De Vogelwereld, Civoorstraat 30, Zottegem.

Amerik. elektr. broedmachientje voor 18 kwartel-eitjes of andere, met handleiding.

f. 28.-

Incl. BTW franko remb.

Vele dankbetulgingen.

VAN WAARDHUIZEN

LEIDERDORP - Valk Bouwmanweg 204
Telefoon 01710 - 3 08 37

NEOFLEX E-3-X

Een frisse insektendodende en ont-smettende latexverf voor uw volièrés en hokken.

NEOFLEX E-3-X

voorkomt en bestrijdt ±4 jaar lang alle insektenplagen van o.a. mug en bloed-luis en ziektes zoals o.a. pokken, coc-cidioidosis en longziektes. Hierdoor geen vogelsterfte. Spuitmiddelen overbodig.

Vraag uw winkeller dit fantastische produkt te bestellen bij:

Handelsonderneming "INTERCHEMIC"
Plantsoenstraat 6 - Linne - Telef. 04746 - 2386

DE KLEINE GEELKUIFKAKETOE

Kaketoës zijn opvallende vogels waarvoor altijd veel belangstelling heeft bestaan en niet ten onrechte want naast hun vaak bijzondere kleurenpracht hebben ze een aantal eigenschappen waardoor ze voor vele vogelliefhebbers als zeer aantrekkelijke vogels gelden.

Er zijn twee soorten geelkuifkaketoës, de grote- en de kleine geelkuifkaketoë, deze laatste is op de foto afgebeeld.

Werd vroeger de rosé-kaketoë het meest bij de vogelliefhebbers aangetroffen, tegenwoordig zijn dat echter de grote- en kleine geelkuif.

Ze kunnen zowel in een volièré als in een kooi worden gehouden en zijn zelfs geschikt om op een standaard te houden.

Als kaketoës in een volièré worden ondergebracht, moet er wel rekening mee worden gehouden dat het enorme knagers zijn, die met hun forse snavel in een volièré die daar niet op berekend is flinke schade kunnen aanrichten en zich ook al gauw een weg naar de vrijheid hebben geknaagd. Het geraamte van de buitenvlucht moet dan ook van metaal zijn, oude stalen gasbuizen zijn hier bijzonder geschikt voor. Het gewone volièregas is zonder meer ongeschikt, dit zou binnen de kortst mogelijke tijd vernield zijn. Het beste kan zwaar harmonicagasaas met niet te grove mazen gebruikt worden. Ook bij het nachthok zal met de knaagzucht rekening moeten worden gehouden. Een stenen nachthok is het beste, waarbij de ramen met gaas moeten worden afgeschermd indien de kozijnen van hout zijn, beter is echter om stalen ramen te gebruiken.

Wordt een vogel in een kooi gehouden, dan moet deze uiteraard ook bestand zijn tegen de krachtige snavel. Een ruime papegaaien-kooi is hiervoor geschikt. Ook kunnen kaketoës op een standaard worden gehouden. In dat geval krijgt de vogel een ring om een poot, hieraan komt een musketonhaak, die weer bevestigd is aan een ketting. Deze ketting moet een zodanige lengte hebben, dat de vogel zich goed op de standaard kan bewegen, maar mag niet te lang zijn, daar de kans dan groot is, dat de vogel als hij probeert te vliegen, teveel vaart krijgt en zijn poot breekt.

Of de kaketoë in een kooi of op een standaard, dan wel in een volièré wordt gehouden, is afhankelijk van de bedoeling welke men er mee heeft. Heeft men een koppel dat men tot broeden wil krijgen, dan is een volièré de aangewezen verblijfplaats, is de bedoeling echter om aan de kaketoë een gezellige huisgenoot te krijgen, dan komt een kooi of standaard in aanmerking. Hierbij moet wel worden opgemerkt dat kaketoës het meeste binnenshuis worden gehouden, daar ze hier bij uitstek voor geschikt zijn, althans voor zover het de niet te grote soorten betreft.

Kleine geelkuifkaketoës missen de kleurenpracht welke bij verschillende andere soorten wordt aangetroffen, maar het is toch een prachtige vogel, wanneer hij in goede conditie is. De gele kuif, wangvlek en staartveren contrasteren mooi met de verder sneeuw witte lichaamskleur.

Als het de bedoeling is om de kaketoë binnenshuis te houden dan kan men het beste

Ussel

proberen een jonge vogel, welke met de hand is grootgebracht, te bemachtigen. Ieder jaar worden door de vogelvangere jonge vogels uit de nesten gehaald en met de hand grootgebracht en deze zijn uiteraard al zo aan de mens gewend en zijn bovendien zo tam, dat het niet veel moeite kost om de vogel aan de verzorger te doen wennen en vertrouwelijk met hem te doen worden. Veel moeilijker ligt dat bij oude vogels, die alleen met zeer veel geduld tam kunnen worden gemaakt en dan nog de aantrekkelijkheid en vertrouwelijkheid missen.

Jonge vogels kan men ook wat woorden leren, maar dat lukt niet met alle vogels, bovendien moet er rekening mee worden gehouden dat het nooit echte „praters“ worden, zoals dat bij grijze roodstaart- en bij amazone papegaaien het geval is.

Geelkuifkaketoos zijn ook geschikt om in een buitenvolière te houden, als ze eenmaal zijn geacclimatiseerd, zijn ze zeer sterk en kunnen ze zomer en winter buiten blijven. Er wordt wel beweerd dat ze geen nachthok nodig hebben en dat het voldoende is als er in de buitenvlucht een afgeschermd plaats is waar ze beschut zijn tegen wind en regen. Toch moet dit beslist worden afgeraden, het is wel wat erg Spartaans om deze vogels zo onder te brengen. Een goed nachthok is echt wel nodig.

Hoewel geelkuifkaketoos gemakkelijk tot broeden komen, moet niet worden verwacht

dat zo iets het eerste jaar al zal gebeuren. Bij kaketoos kan het vele jaren duren eer ze toe broeden overgaan. Geduld is dus wel nodig. De vogels moeten de beschikking hebben over een ruim nestblok of een holle boomstam. Op de bodem wordt wat vochtig vermolmd hout gelegd ofwel wat vochtige turf. Meestal worden 2 eieren gelegd, soms 3, welke na 4 weken uitkomen. Zowel de man als de pop broeden en voeren de jongen.

Als de jonge vogels na ongeveer 3 maanden het nest verlaten zijn ze volledig bevederd.

Het verschil tussen man en pop is moeilijk te zien, ze zijn volkomen gelijk en alleen aan de kleur van de ogen is het geslachtsverschil te zien. De man heeft zwarte ogen en de pop roodbruine.

Als voedsel krijgen geelkuifkaketoos een zaadmengsel, bestaande uit witzaad, haver, tarwe, hennep, mais en zonnepitten. Daarnaast moeten ze dagelijks groenvoer en regelmatig een stukje in melk of water geweekt oud brood krijgen. Fruit is zeer belangrijk voor een goede conditie en stukjes appel, peer, banaan en eventueel wat bessen moeten dan ook dagelijks worden gegeven. Noten gelden als een lekkernij en het kan dienen als een hulpmiddel om de vogels tam te maken. Pinda's moeten echter ongebrand worden gegeven. Jonge vogels worden grootgebracht met gekiemde zaden, geweekt brood en ook met verse onkruidzaden.

klank
en kleur
in uw
volière

Jubelend vogelgezang.
Bonte kleurenpracht en een warreling
van glanzende veren en levenslust.
Om uren van te genieten. Gezonde
vogels. Het ideaal van iedere
vogelliefhebber. Witte Molen helpt U
daarbij met vogelvoerders die,
in de juiste hoeveelheid en
samenstelling, alle grondstoffen
bevatten om Uw vogels in
topconditie te houden.
Witte Molen, gewoon het beste
wat er te koop is.

witte
molen

WIJ LAZEN VOOR U IN „ARTS EN WERELD”

Veel grotere vogels van meer dan 100 soorten uit de meest verschillende klassen plegen met hun voedsel kleine steentjes op te nemen, die vaak pas na 30 dagen weer worden uitgescheiden. Men neemt aan, dat de functie van deze steentjes is, het vermalen van het voedsel in de spiermaag te ondersteunen. Zoals bij een kogelmolen kogels van hard materiaal de zachtere maalsubstantie kleiner maken, zo werken de steentjes in de vogelmaag als maalwerktuig. Ze vormen als het ware losse tanden, waarmee heel wat vogels zelfs hoorbaar knarsen — b.v. de kalkoen, die dit geluid om de 20 seconden laat horen. Tellingen van maagsteentjes die P. Diesing uitvoerde, leverden bij duiven en fazanten tot 300, bij patrijzen zelfs 800 en meer van deze kauwkorrels op. Dezelfde waarnemer deed bij het onderzoek van de knarsende maaginhoud van in het wild levende vogels een merkwaardige ontdekking: hij vond bij de maagsteentjes ook deeltjes, die door een sterke hoefijzermagneet werden aangetrokken. Daarbij ging het steeds om slechts enkele maagsteentjes, 3 tot 10 per preparaat, waarvan het grootste een doorsnede van ca. 4 mm bleek te hebben. Het is nog niet volkomen duidelijk of de partikeltjes zelf ook magnetisch zijn of

dat het daarbij geconstateerde magnetisme niet veeleer een gevolg is van de werking van de hoefijzermagneet. Toch komt het Diesing voor, dat men terecht met alle voorbehoud mag vragen, of er mogelijk een samenhang bestaat tussen de oriëntering van de kogels en de metalen korrels in hun maag. Want daar deze ijzerhoudende steenpartikeltjes reageren op magneten, is het niet uitgesloten dat ook in de maag plaatsvindende reacties van de korreltjes op het aardmagnetisme door gevoelige zintuigen kunnen worden geregistreerd. Zonder verdere onderzoeken echter zal de vraag, of vogels zich dus misschien toch oriënteren met een magnetisch kompas, onmogelijk beantwoord kunnen worden. Indien zou blijken dat een dergelijke oriëntering plaatsvindt, dan zouden de „magnetische steentjes” in de vogelmaag een verrassende analogie vormen met de zwaartesteentjes of statolithen die bij de kreeften door druk op de zintuigcellen, die de wand van een holle ruimte bedekken, de richting van de zwaartekracht aangeven. In het bijzonder met de tienpootkreeften zouden de vogels dan ook gemeen hebben dat zij, evenals deze dieren, de steentjes van buitenaf in hun oriënteringsorganen moeten brengen.

DE GEELSCHOUDE EN SPIEGELWIDA

M. de Jong

Uiteraard is in ons lijfblad al meermalen geschreven over de wida's en de weduwen of weduwe-vogels. Helaas werden (worden) dikwijls deze namen door elkaar gehaspeld. **Men dient namelijk steeds goed voor ogen te houden dat de wida's géén broedparasitisme plegen en de weduwevogels daarentegen wel!**

Boven de twee artikeltjes in „Onze Vogels”, jaargang 1964, blz. 287 en 318 staat dan ook ten onrechte „Wida's”, daar zij uitsluitend handelen over de weduwe-vogels. In het gedegen artikel van Jürgen Nicolai in „Onze Vogels”, jaargang 1967, blz. 31, dat handelt over het broedparasitisme van de weduwen, gebruikt de vertaler af en toe ook nog het woord (konings)wida in plaats van (konings)weduwe. Ook Rutgers Encyclopedie maakt vrijwel geen onderscheid tussen wida en weduwe en dient men zich uitsluitend te oriënteren op de geslachtsnamen: Vidua en Steganura zijn broedparasieten, Euplectes daaren-

tegen niet. Een uitstekende hulp biedt het artikel van de heer D. Visser in „Onze Vogels”, mei 1967, pag. 273. De heer Visser brengt de wida's echter onder in het geslacht Coliuspasser, maar de moderne systematiek ziet ze liever bij Euplectes. De heer R. R. P. van der Mark bezigt het woord widadink, een vertaling van het Duitse Widafink, terwijl hij naast het verouderde Colluspasser ook nog de geslachtsnaam Niobella gebruikt. In de nieuwe tiendelige encyclopedie „Birds of the World” schrijft kenner A. de Roo: „The whydahs were formerly placed in a separate genus, Coliuspasser, but since there are species with intermediate tail-size, it is better to group all members in one genus”. Maar kom, laten we ons nu eindelijk eens bepalen tot de helden van ons verhaal. Het lijkt me overbodig het verenkleed van de mannetjes van de geelschouderwida en de spiegelwida te beschrijven, want de kleurplaat spreekt voor zichzelf. Wel moet ik u echter verklappen, dat de rechtse vogel niet